

ТАХТИ

Созандагию бунёдкорӣ
ҳадафи мост!

Рӯзнома аз моҳи майи
соли 1932 нашр мешавад
ДУШАНБЕ, 12 апрели соли 2021
№15-16 (8415)

kubod36@mail.ru

ҚУБОД

Нашрияти мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳияи Қубодиён

Бо фармони Президиуми Шӯрои Олии РСС Тоҷикистон 7 апрели соли 1978 ноҳияи Қубодиён аз ҳайати ноҳияи Шаҳритуз ҷудо гардида, аз нав барқарор карда шуд.

Ноҳияи Қубодиён ба водии Кофарниҳони Поён мансуб буда, дар қисмати ҷанубу ғарбии Тоҷикистон, қисмати шарқӣ ва чапи рӯди Кофарниҳон ва дар баландии 788 метр аз сатҳи баҳр воқеъ гардидааст. Ноҳия дар қисмати ғарбӣ бо ноҳияи Шаҳритуз, дар шарқ бо ноҳияи Дӯстӣ ва Ҷайхун ҳамсарҳад аст. Маркази маъмурии он шаҳраки Қубодиён ба ҳисоб меравад. Майдони умумии ноҳия 1878 км² -ро ташкил медиҳад.

Агар мо ба сохти таркиби морфологии ин калима диққат кунем, он гоҳ мебинем, ки он аз қисматҳои Қубод, яъне исми хос ва аз ӯ сохатни сифати нисбӣ бо воситаи «й»-и заданок, яъне «Қубодӣ» ва алаҳхусус бо пасванди ҷамъбандии «ён» калимаи Қубодиён, ки бо маънии ба Қубод нисбат доштани ин мавзеъ сохта шудааст. Ин тарз калимаҳои таърихӣ пешдодиён, Каёниён, Сосониён, Зардуштиён, Маздакиён ва ғайра аз қабилҳои онҳост. Аз ин рӯ, ин номи хучастаи бостонии тоҷикон, ки нишонаи ҳаёти дерини мо буда, аз қарри асрҳои дуру таърихӣ башариат башорат медиҳад, ҷи дар талаффуз ва ҷи дар расмӣ шакли дурусти он, яъне Қубодиён бояд ҳатман ҳифз карда шавад!

Чунон ки мебинем, ин калима ба номи асосгузори сулолаи Каёниён-Қубод, ё худ Кайкубод пайваст аст. Дар фарҳангҳо ва махсусан дар «Ҷавоҳир-ул-хуруф» ном асар оварда мешавад, ки калимаи «Қубод» ба тариқи «ғубод», «қувват» вучуд доштааст, вале дертар ҳарфи «ғ» ё худ «қ», ки дар алифбои қадимаамон онҳоро бо унвони «ғайн»-у «қоф» мешиносанд, ба

7 АПРЕЛ – Рӯзи таъсисёбии ноҳияи қубодиён

ҳарфи «қ», яъне «қоф» бадал шуда, тарзи талаффузу навишти «Қубод»-у «Қубодиён» ба вучуд омадааст. Маънии луғавии ин калимаро фарҳанги «Бурҳони қотеъ» ба тариқи зайл меоварад. «Қубод» («Ғубод») ба маънии ибдоъ бошад, ки нав овардану нав сохтан ва шеъри нав гуфтан аст. Ва мардуми барҳақро низ гӯянд, яъне дар феъли ҳақ тарафи нақизро нигарад ва ҷониби касеро мулоҳиза мекунад ва рӯйбинӣ накунад ва он ҷи ҳақ ба амал оварад. Ғайр аз ин дар «Ғиёс-ул-луғот» дорои чунин маънии луғавӣ будани ин калимаро меҳонем: «Кайкубод-маънии луғавии он одил, барҳақ аст». Инчунин дар дигар фарҳангҳо Қубод ба маънии маҳбуб ва Кайкубод ба маънии шоҳи маҳбуб, сарвари гиромӣ омадааст.

Маънии истилоҳии калимаи «Қубодиён» дар бештари фарҳангҳо ва асарҳои ҷуғрофӣ ба тариқи зерин сабт шудааст: «Қубодиён шаҳрест воқеъ дар соҳили яке аз шуаби рӯди Ҷайхун». Ва он муваллид (ҷои таваллуд)-и Носи-

ри Хусрав бувад. Имрӯза шаҳрест воқеъ дар шимолу шарқ ва наздики Термиз». Ба мавқеъ аст, агар мо ба ифодаи «наздики Термиз» диққат намоем он гоҳ тамоми равшан мегардад, ки «шуаби Ҷайхун», ин яъне рӯди Кофарниҳон, ки ҳоло ҳам аз байни Қубодиён гузашта, ба дарёи Ҷайхун, яъне Ому мерезад ва инчунин оид ба ифодаи «наздики Термиз» ҳаминро ёдоварӣ намудан зарур аст, ки Қубодиёну Термизро кӯҳи начандон калони Тобақутал аз ҳам ҷудо мекунад, вагарна ин ҳар ду ба ҳам пайвастанд. Валекин баъзе шарқшиносон ҳангоми муайян намудани зодгоҳи шоир, донишманд ва файласуфи машҳури асри XI ҳалқи тоҷик Носири Хусрави Қубодиёни диде то ба ҳол маълуми машҳурро, ки маҳз дар канори Кайкӯҳ ва «шуаб»-и рӯди Ҷайхуну наздики Термиз воқеъ бударо сарфи назар карда, дар қадом як ҷои дигаре аз пайи ҷустуҷӯи Қубодиён буданашон аз назари мо кӯшиши беҳуда менамояд. Азбаски унвони ин, диёрамон бо номи шахси то

андозае таърихӣ Қубод во-баста аст, ба тариқи сатҳӣ бошад ҳам, аз назар гузаронидани шахсияту маърифати ин сиёсатмадори аттика зарурият пайдо мекунад.

Донишманди бузург, нобиғаи асри XI Абӯрайҳон Берунӣ оид ба шоҳаншоҳии Қубод ба тариқи зайл муҳокимаронӣ менамояд. «Дар китоби Ҷамъаи ибни Ҳасани Исфажонӣ, ки номи онро «Китоби таърихи бузургони фаромӯшшуда» гузошта, ҳарфи дигаре ёфтам. Ва муаллифи он китоб меғӯяд, аз рӯи «Авесто» он ахборро тасҳеҳ карда. Ва ман ин қисматро боз дар ин дафтар («Осор-ул-боқия») ба ҷиҳати шумо нақл мекунам».

Пас аз ин ҷадвали замон ва давраи ҳукумронии ин ё он шоҳони сулолаҳо оварда мешавад, ки дар он пас аз сабти мулуки Пешдодиён рӯйхати мулуки Каёниён қайд мегардад. Чунон ки мебинем, дар ин ҷадвал давраи салтанати Қубод аз рӯи «Авесто» солҳои 2372-2496 нишон дода мешавад.

Шояд яқин аст, ки Қубодиён дар натиҷаи чунин

саъю кӯшиш ва тадбирҳои Қубоди Каёни бунёд шуда бошад, зеро Тахти Қубод маҳз дар ҳамина мавзеъ ҷойгир шуда, имрӯз ҳам бо ин унвон вирди забони мардуми Қубодиён аст. Ғайр аз ин дар таърих маълум аст, ки қариб ҳазор хонавода дар навоҳии Қазбозон ва панҷсад хонавода дар даврае байни деҳи Ҷавонруду Бобоҳони Эрон аз тоифаи қубоди имрӯза зиндагӣ доранд.

Дар «Таърихи Табарӣ» оид ба ободонию бунёдгари Қубоди давраи Сосониён низ сухан меравад. «Дар ҳудуди Хуттал шоҳи Сосониён-Қубод шаҳре бунёд кард, ки он Қубодобод ном дошт» Вале Балъамӣ илова мекунад, ки ҳамоно Қубодобод дар давраи ӯ ҳамчун Қубодиён машҳури маъмул аст.

Муаррихи аввали асри ХХ-Бухоро Гулшанӣ дар «Таърихи Хумоён» ном асараш чунин менависад: «Ва нуфузи Қубодиён ва фанои он, ки ёздаҳ фарсанги мутасилқарост, аз лаби дарёи Сурхон то Айванҷи канори Ҷайхун ҳама ҷо музореъ ва басотин аст, ҳафтод ҳазор хонавор аст».

Агар мо Қубоди Каёниро муассиси Қубодиён пиндорем, он гоҳ моён ҳамчун ворисони Қубод ҳукуки комил дорем, ки Қубодиёни Тоҷикистони маҳбубро яке аз он садҳои бунёдшуда бишуморем. Бовар ҳосил кунем, ки пояи умри шахрисони Қубодиён ба се ҳазору дусад сол дакка хӯрда, он хиштипораи сафол ва дигар ранҷи дасткишти гузаштагонанон бо мурури замон ва ҳодисаҳои табию таърихӣ тўмаи хок шудааст, бо кӯшиши бостоншиносон ба забон омада, ин гуна андешаҳои олимону адибонро тасдиқ бикунанд.

Алиқул
ДЕВОНАҚУЛОВ,
адабиётшинос,
муҳаққиқ

30 марти соли 2021 дар толори маҷлисоғи мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳия иҷлосияи панҷуми маҷлиси вакилони халқи ноҳияи Қубодиён (даъвати шашум) баргузор гардид.

Иҷлосияиро раиси ноҳияи Қубодиён Садриддинзода Бадриддин ифтитоҳ карда, қайд намуд, ки аз 40 нафар вакилони халқи ноҳия 5 нафар бо сабабҳои узрнок ҳузур надоранд. Инчунин зикр гардид, ки дар кори иҷлосия муовинону раиси Дастгоҳи ноҳия, мудирони бахшу шӯъбаҳои мақомот, роҳбарони ташкилоту муассисаҳо, раисони ҷамоатҳои шаҳраку деҳот, раисони маҳаллаҳо, директорони муассисаҳои таълимӣ, имомони намозҳои панҷвақта ва масҷидҳои ҷомеъ, масъулони ҳифзи ҳуқуқ, ташкилотҳои ҷамъиятӣ низ даъват шудаанд.

Сипас вакилон котиботи иҷлосияро дар ҳайати:

Расулова Ш. (вакили халқ аз ҳавзаи интихоботии №17) -раис,

Тураҳонзода Э. (вакили халқ аз ҳавзаи интихоботии №24),

Меҳтоҷов Ҳ. (вакили халқ аз ҳавзаи интихоботии №39)-аъзои ҳайати котибот интихоб намуданд.

Рӯзномаи иҷлосия масъалаҳои зеринро дар бар мегирифт, ки вакилон онҳоро яқдилона тасдиқ намуданд:

ИҶЛОСИЯИ ПАНҶУМИ МАҶЛИСИ ВАКИЛОНИ ХАЛҚИ НОҲИЯИ ҚУБОДИЁН (ДАЪВАТИ ШАШУМ)

1. Рушди соҳаи соҳибкорӣ ва сармоягузорӣ дар ноҳияи Қубодиён

2. Ҳисоботи комиссияи доимии Маҷлиси вакилони халқи ноҳияи Қубодиён «Оид ба одоби вакилон».

3. Дар бораи таъсиси Комиссияи ҷамъиятии назди мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳияи Қубодиён оид ба кўмаку хайрияҳо.

4. Дар бораи тасдиқ намудани қарорҳои раиси ноҳияи Қубодиён дар байни иҷлосияҳои чорум ва панҷум қабул шудаанд.

5. Масъалаҳои ҷорӣ.

Аз рӯи масъалаи якуми иҷлосия Тоҷиев Алӣ – муовини якуми раиси ноҳия, вакил аз ҳавзаи интихоботии №4 баромад кард. Пас аз ҳисоботи ӯ вакилон раисони ҷамоатҳои

У.Назаров Юсупов Н, И.Ниёзов Шарипов Б, ки қаблан номнавис шуда буданд ба музокира баромаданд.

Ҳозирин аз рӯи масъалаи дуюм «Оид ба одоби вакилон» ҳисоботи комиссияи доимии Маҷлиси вакилони халқи ноҳияи Қубодиён вакил аз ҳавзаи интихоботии №11 Чураев Кишварро шуниданд.

Инчунин, аз рӯи масъалаи сеюми рӯзномаи иҷлосия оид ба масъалаҳои кўмаку хайрияҳо муҳокимарониҳо сурат гирифта, қарорҳои раиси ноҳияро вакилон тасдиқ намуданд.

Ҳамин тавр дар рафти кори иҷлосия масъалаҳои, ки ба рӯзномаи иҷлосияи панҷуми Маҷлиси вакилони халқи ноҳияи Қубодиён, даъвати шашум пешниҳод гардида буданд, пурра ҳаллу фасл гардиданд.

Дар поёни кори Иҷлосия Қурбонзода Қурбоналӣ намояндаи мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии вилояти Хатлон дар бораи омодагии ҷамаҷониба ба ҷашни 30-солагии Истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва бо мақсади анҷом додани корҳои ободонию бунёдкорӣ дар ҳар як деҳаву маҳалли аҳолинишин, аз сокинони сарбаланди ноҳия даъват ба амал овард.

АДОЛАТ
“Тахти Қубод”

Аз маърузаи раиси Комиссияи доимии Маҷлиси вакилони халқ

Комиссияи доими Маҷлиси вакилони халқи ноҳияи Қубодиён “Оид ба одоби вакилон” дар ҳайати аъзоёни Комиссия вакилон аз ҳавзаҳои интихоботии №15 Рудоба Ҳилолӣ, №20 Очилдиев Мунтасир, №7 Ойматов Холмурод, №39 Миҳтоҷов Ҳабибулло, №40 Сардорува Муниса дар ҳамкорӣ бо сохторҳои дахлдори соҳа тибқи талаботи моддаи 14-и Қонуни консититутсионии Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи мақомотҳои маҳаллии ҳокимияти давлатӣ” фаъолияти кори худро дар асоси Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, Қонуни консититутсионии Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи мақомотҳои маҳаллии ҳокимияти давлатӣ”, Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи вазъи ҳуқуқии вакили Маҷлиси вакилони халқи Вилояти Мухтори Кухистони Бадахшон, вилоят, шаҳри Душанбе, шаҳр ва ноҳия, Низомномаи комиссияҳои доимии Маҷлиси вакилони халқи ноҳияи Қубодиён ва дигар санаду ҳуҷҷатҳои дахлдор ба роҳ монда дар давраи як соли фаъолиятш як қатор корҳоро ба анҷом расонид.

Ҳамзамон ҳайати Комиссия дар якҷоягӣ бо кормандони мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатӣ дар суҳбату вохуриҳои сокинони Ҷамоатҳои шаҳраку деҳоти ноҳия доир ба фаҳмонидани мазмуну мундариҷаи Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26 январӣ соли 2021 “Дар бораи самтҳои асосии сиёсати дохили ва хориҷии Ҷумҳурӣ” ва корҳои тарғиботию ташвиқотӣ дар байни аҳоли фаълоне иштирок намуданд.

Дар Паёми имсола омадааст, ки “Вакилони ҷамаи сатҳҳо-аз аъзои Маҷлиси Миллӣ ва вакилони Маҷлиси Намояндагон сар карда, то вакилони Маҷлисиҳои маҳаллӣ ва Ҷамоатҳои ҳамчун шаҳрванди кишвар, пеш аз ҷамаи худашон бояд фаъл ва ташаббускору ташкилотчӣ бошанд, нақши худро дар таҳкими рукнҳои давлатдорӣ софдилона иҷро намоянд, дар вусъат додани корҳои фаҳмондадиҳӣ ва ободонию созандагӣ дар ҳавзаҳои интихоботии худ ва амалӣ намудани сиёсати давлат дар маҳалҳо саҳми содиқонаву ватандустонаи худро гузоранд”. Ва мо вакилон бояд ин банди Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистонро сармашқи кори худ қарор диҳем.

Бояд қайд намоям, ки дар Маҷлиси вакилони халқи ноҳия 40 нафар вакил ин-

ОДОБИ ВАКИЛОН

тихоб гардида дар 6 Комиссияҳои доими қору фаъолият бурда истодаанд. Вакилон дар кори Маҷлисиҳои вакилони халқ иштирок намуда, масъалаҳои муҳими рушди иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангии қаламрави ноҳияро ҳалу фасл мекунанд, иҷрои қонунҳои конституционӣ, қонунҳо ва қарорҳои мақомоти болоии ҳокимияти давлатиро дар маҳал таъмин менамоянд. Вакил вазифадор аст, ки дар кори иҷлосия, ҷаласаҳои Комиссияҳои доимии Маҷлиси вакилони халқ, ки ба ҳайати онҳо интихоб шудааст, иштирок кунад, оид ба масъалаҳои мавриди муҳокима овоз диҳад. Маҷлиси вакилони халқ метавонад ахбори вакили халқро дар бораи фаъолиятш дар маҷлиси дахлдори вакилони халқ оид ба иҷрои қарорҳои қабулшуда ва супоришҳои ба зиммаи ӯ гузошташуда шунавад. Дар сурати аз тарафи вакил иҷро нашудани вазифаҳои вайрон кардани тартиботи муқарраршуда, рафтори вакили Маҷлиси вакилони халқ мавриди муҳокимаи Комиссияи доимӣ қарор гирифта метавонад. Вакил уҳдадор аст шаҳрвандонро мунтазам қабул кунад, ба аҳоли дар бораи фаъолияти маҷлиси вакилони халқ ва иштироки худ дар он, дар бораи иҷрои қарорҳои Маҷлиси вакилони халқ, барномаҳои рушди иқтисодӣ ва иҷтимоӣ, ҳамчунин аз барномаи пешазинтихоботии худ ахборот диҳад, афкори ҷмъиятӣ ва эҳтиёҷу дархостҳои интихобкунандагонро дар ҳавзаи худ омӯзад, дар ин бора ба Маҷлиси вакилони халқ ва мақомоти он, ба мақомотҳои дигари давлатӣ ё интиҳодияҳои ҷамъиятӣ, ташкилоту идораҳо хабар диҳад, таклифҳои пешниҳод кунад ва барои ҳалли онҳо тадбирҳо андешад. Вакил бояд дар як-

сол на камтар аз ду маротиба дар назди интихобкунандагони ҳавза аз фаъолияти худ, аз рафти иҷрои барномаи пеш аз интихоботӣ ҳисобот диҳад.

Фаъолияти комиссияи доимии Маҷлиси вакилони халқи ноҳия “Дар бораи одоби вакилон” ба он нигаронида шудааст, ки обурӯю нуфузи вакилон дар байни ҷомеа баланд бардошта шавад. Вақте, ки мо дар бораи одоби вакилони Маҷлиси вакилони халқи ноҳия сухан меронем ин маҷмуи қоидаҳои рафторе мебошад, ки ҳислати ахлоқии фаъолияти касбӣ ва рафтори ғайри хизматии онҳоро таҷасум намуда, аз арзишҳои аз тарафи умум эътирофшудаи ахлоқии инсонӣ ва талаботи маънавии ҷамъият маншаъ мегирад. Вакилон обурӯю эътибори Маҷлиси вакилони ноҳия буда, вобаста ба ин бояд ба амали намудани меъёрҳои хизмати давлатӣ ё ғайри хизмати давлатӣ бенуқсон, ростқавлона ва беғаразона ҳангоми адои уҳдадорӣҳои худ фаъолият намоянд.

Комиссияи доимӣ “Оид ба одоби вакилон” назоратро аз болои фаъолияти кори вакилони Маҷлиси вакилони халқи ноҳия дар бораи иштироки вакилон дар фаъолияти комиссияҳои доимӣ, вохури бо интихобкунандагон ва талаб намудани ҳисоботҳои дар сатҳи зарурӣ ба роҳ монда, муайян намуд, ки кори комиссияҳои доимии Маҷлиси вакилони халқи ноҳия “Оид ба масъалаҳои илм, маориф, фарҳанг, иттилоот, тандурустӣ, муҳофизати оила, ҳифзи ҳуқуқи кўдак, кор бо ҷавонон, варзиш ва сайёҳӣ” (раисаш вакил аз ҳавзаи интихоботии №19, муовини раиси ноҳия Шарипова Т.Ҳ.), комиссияи доимӣ “Оид ба масъалаҳои рушди соҳаи саноат,

энергетика, меъморӣ, шаҳрсозӣ, сохтмон, нақбиёт ва коммуникатсия” (раисаш вакил аз ҳавзаи интихоботии №4 муовини якуми раиси ноҳия Тоҷиев А.), комиссияи доимӣ “Оид ба масъалаҳои аграрӣ, беҳдошти замин ва обёрӣ, идораи замин, ҷангал ва ҳифзи муҳити зист” (раисаш вакил аз ҳавзаи интихоботии №5 муовини раиси ноҳия Эмомалӣзода Т.) дар сатҳи зарури бароҳ монда шудааст ва ҳуҷҷатҳои тартиб додашон ба талабот ҷавобгӯ мебошанд.

Дар баробари ин дар фаъолияти кори комиссияҳои доимӣ “Оид ба масъалаҳои буҷет, савдо, нарх, хизматрасонӣ, меҳнат ва сиёсати иқтисодӣ”, инчунин комиссияи доимии Маҷлиси вакилони халқи ноҳия “Оид ба қонуният, тартиботи ҳуқуқӣ, мудофиа ва амният” камбудӣ ва норасоӣҳо ошкор карда шуданд ва баҳри бартараф намудани камбудӣҳои қойдошта ба раисони ин комиссияҳо маслиҳат ва тавсияҳо дода шуд. Дар рафти санҷиши парвандаҳои вакилони ноҳиявӣ муайян карда шуд, ки қисме аз вакилон ба он нигоҳ накарда, ки аз ҳавзаи интихоботии ҷои зисти худ вакили Маҷлиси вакилони халқи ноҳияи Қубодиён интихоб шудаанд ва ҳамарӯза бо интихобкунандагони худ воমেҳуранд, аммо оиди вохуриҳо ва корҳои иҷро намудашон дар парвандаҳои ахборотҳои хаттӣ вуҷуд надорад. Аз ҷамаи вакилон хоҳиш менамоям, ки ваколатҳои вакилии худро дар сатҳи зарурӣ иҷро намоянд ва оиди ин масъала кори худро ҷиҳатан кунанд.

Дар охир бояд ҳаминро қайд намоям, ки Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Асосгузори Сулҳу Ваҳдати Миллӣ, Пешвои Муаззами Миллат, Ҷаноби Олӣ муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар Паёми худашон ба Маҷлиси Олӣ ва халқи азизи Тоҷикистон таъкид намудаанд, ки “Вазифаи асосии ҳар яки мо-аз роҳбари давлат сар карда, то вакилони мардумӣ, аъзои Ҳукумат, роҳбарони ҷаммаи сохтору мақомоти давлатӣ ва тамоми хизматчиёни давлатӣ содиқона хизмат кардан ба халқи азизи Тоҷикистон, ҷамеа ва дар ҷама ҳолат дар паҳлуи халқ будан аст”.

Дар иҷрои ин вазифаи муқаддас ва ин масъулият ба ҷаммаи Шумо бурдборӣҳо хоҳонам.

Чураев КИШВАР,
вакил аз ҳавзаи интихоботии №11,
раиси комиссия оид ба одоби
вакилон

ДАЪВАТШАВАНДА - 2021

НАВАСКАРОН БО ДУОИ НЕК БА ХИЗМАТ РАФТАНД

Мавсими баҳории даъвати шаҳрвандони аз 18 то 27 сола дар Ҷумҳурии Тоҷикистон оғоз гардид.

Рӯзи 1-уми апрели соли ҷори дар муассисаи давлатӣ-варзишӣ (Арена)-и ноҳия бо иштироки масъулони мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлати ноҳия, роҳбарону ҳайати кормандони комиссариати ҳарбӣ, раисон ва сардорони мизҳои ҳарбии ҷамоатҳои шаҳраку деҳот, падару модарон ва хешу пайвандон чорабинии Кулчагазон бахшида ба даъвати сафарбарии ҷавонон ба хизмати ҳарбӣ баргузор гардид.

Ҷамъомадро бо сухани муқаддимаӣ муовини раиси ноҳия Тоҷинисо Шарипова ҳусни оғоз бахшида, сипас раиси ноҳия Садриддинзода Бадриддин баромад кард. Ӯ зимни суҳбати иброн намуд, ки имрӯзҳо дар саросари кишвари азизамон, аз ҷумла, дар ноҳияи Кубодиён маъракаи муташаккилона сафарбар намудани ҷавонон ба сафҳои Артиши миллӣ оғоз гардида, ҷавонони бонангу номуси Ватан барои адо намудани қарзи фарзандии хеш дар назди Модар-Ватан баҳри содиқона хизмат намудан камари Ҷиммат баста, бо хоҳиши худ ба комиссариати ҳарбии ноҳия ҳозир шудаанд.

Мавсуф ба ҳамаи 99 нафар ҷавонони ноҳия, ки аксар ихтиёран ба хизмати ҳарбӣ мерафтанд ва волидонии онҳо изҳори сипос намуда, ҳамзамон аз наваскарон даъват ба амал овард, ки ҳифзи марзу буми ватанро муқаддас шуморанду дар сафҳои Қувваҳои Мусаллаҳи Ҷумҳурии Тоҷикистон шомил шуда, бо сари баланд қарзи фарзандиро ба ҷо оранд.

Наврасонуҷавонони мо бояд дар чунин руҳияе ба воя расанд, ки барояшон ҳар як пораи хоки Тоҷикистони азиз муқаддас бошад ва ҳифз кардани онро барои худ қарзи

фарзандӣ ва шарафи бузург донанд.

Мо борҳо зимни боздид аз қисмҳои низомӣ шӯҳиди он гаштем, ки сарбозон ва афсарон дар қисмҳои низомӣ, дидбонгоҳҳои сарҳадӣ ва дигар ҷузъу томҳо дар шароити муносиби қарор ва зист фаъолият дошта, аз ягон ҷиҳат танқисӣ надоранд.

Бинобар ин моро зарур аст, ки насли имрӯзаро дар рӯҳияи қаҳрамонии диловарӣ, ҷасорат, муҳаббати зиёд доштан ба халқу диёр ва қарзи фарзандии худ донишони хизмат дар сафи Қувваҳои Мусаллаҳ тарбия намоем.

Ҷиҳати фароҳам овардани шароити мусоид барои ташкили сафарбаркунии даъватшавандагон ва бартаараф намудани ҳамагун монеаҳо дар ин самт аз тарафи мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳия чораҳои қатъӣ андешида шуда, ба 84 нафар ҷавонон аз оилаҳои камбизоат, ки ихтиёран хизмат дар сафи Қувваҳои мусаллаҳро интихоб намудаанд, барои дарёфти ҳуҷҷати ронандагӣ мусоидат карда шуд. Аз ҷумла 15 нафар бо дастгирии Вазорати мудофиаи Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 15 нафар бо дастгирии шӯъбаи Агентии меҳнат ва шуғли аҳоли дар ноҳия барои соҳибкасб шудан ба таҳсил фаро гирифта шуда, соҳиби диплом ва ҳуҷҷати ронандагӣ гардиданд.

Бо боварии комил гуфта метавонам, ки дар ин майдон ҷавононе саф ороштаанд, ки онҳо дар қалбу тафаккури худ меҳри Ватан-Модар ва Ҷимояи марзу буми кишварро ҷой додаанд, бо амри виҷдон ба нуқтаҳои даъват бо ҳидоят ва дуои неки волидон ҷамъ омадаанд ва хизмат дар сафи Артиши миллӣ пешаи кори худ қарор додаанд ва дар назди падару модарон, хешу ақраба, дӯстону наздикони худ қавл додаанд, ки хизмати Ватан-Модарро бо сари баланд

содиқона адо менамоянд, изҳор дошт Садриддинзода Б.

Сипас, сухан ба Содикова Бибараҳима модари даъватшаванда аз ҷ/д ба номи Ишмурод Ниезов дода шуд, ки фарзандашро ихтиёри ба хизмати ҳарбӣ гусел менамуд. Ӯ гуфт: ман модари 5 писар ҳастам. 4 писарам ихтиёран ба сафи армия пайваста, адои хизмат намудаанд. Ва имрӯз писари кенҷагиамро низ барои адои қарзи фарзандӣ ба сафи Қувваҳои мусаллаҳи кишвар овардам. Албатта мо модарон ҷудои аз фарзандонамонро ҳеҷ гоҳ намеҳеҷем, вале хизмат кардан барои онҳо ҳам қарз ва ҳам фарз аст. Аз ин хотир моро мебояд ғамгин нагашта, бо сари баланду дили пур ва чеҳраи пуртабассуму дуои неки фарзандонамонро ба хизмат гуселонем.

Мухбири "Тахти Қубод" аз ин фурсати муносиб истифода намуда дар рафти чорабинӣ бо чанд тан аз волидон ҳамсуҳбат гардид.

Меллиева Сабоҳат модари наваскар аз ҷ/д Шаҳрак гуфт: Писари калониам Валиҷон 2 моҳ пеш хизмати ҳарбиро бо сари баланд адо карда омад. Акнун Эраҷро барои адо намудани қарзи ҷавонмардиаш мефиристам. Ман шодам, ки фарзандонам ба халқу миллати худ хизмат менамоянд. Ман аз ҳамаи падару модарон хоҳиш менамоям, ки сади роҳи писаронашон. Монеи ба хизмат рафтаниашон нагарданд. Бигзоранд то онҳо роҳи минбаъдаи ҳаёти худро интихоб кунанд.

Акаи Хайриддин аз ҷ/д ба номи Н.Хусрав деҳаи Арабхона, ҷияни худро бо як камоли хурсандӣ ба хизмат гусел мекард. Раҷабов Наврӯз наваскар меғӯяд, рӯзи 27 апрел ба синни 18 расидам ва хостам ихтиёран ба сафи Артиш шомил шуда хизмати модар-Ватанро бо сари баланд адо намоям. Аз ҳамаи ҳамсононам, ки синнашон ба хизмати ҳарбӣ расидааст, даъват мекунам мисли мо нотарсида ба сафи Қувваҳои Мусаллаҳ шомил шаванд. Аз хизмати ҳарбӣ саркаши накунам.

Дар охири чорабинӣ сарбозони оянда бо дуои неку дастҷамъонаи волидонии хеш, ки барояшон роҳи сафеду хизмати аъло орзу менамуданд роҳии хизмат гарданд.

Дар поёни чорабинӣ ҳунармандони Қасри фарҳангӣ ноҳия бо дастагули суруду таронаҳои дилнишин таъби наваскарон ва волидонии онҳоро шоду болида гардониданд.

Ҳайитмуродзода ФАРРУХ,
мухбири ҷамоати мо

ТАНТАНАИ ГУСЕЛИ АСКАРОН ДАР АКСҶО

ХИЗМАТИ ҲАРБӢ

Аз бепарвоии волидон то саркашии баъзе ҷавонон

Шавҳарам писари хурдиам Далерҷонро пагоҳ ба хонаи амакаш мефиристад.

-Барои чӣ?

-Ба наздики даъват ба хизмати ҳарбӣ сар шуд, агар Далерҷонро пинҳон накунем, ба хизмати ҳарбӣ мебаранд.

-Писаратро равон кун, рафта ба мисли писари ман адои хизмат намояд.

-Не, не! Равон намекунам. Писари ту хизмат кардааст, барои худаш кардааст.

Далерҷони маро агар ҳамин мавсим ба хизмат набаранд, ҳатман ба Руссия мефиристам ва намегузорам, то писарамро ба хизмати ҳарбӣ баранд...

Ин суҳбонро чанд рӯз пеш ҳангоми ба донишқада рафтан, дар дохили нақлиёти мусофиқаш шунидам, ки ду зан ба ҳамдигар ме-гуфтанд.

Бо мушоҳидаи ин манзараи воқеан нигаронкунанда чанде андешаамро бепарвоии баъзе волидон дар тарбияи ватандӯстии фарзандонашон банд кард ва аёнам гардид, ки чаро баъзе ҷавонон аз хизмати ҳарбӣ саркаши мекардаанд. Ба ҷои он ки чунин волидон аз хурдӣ фарзандонро дар роҳи ватандӯстӣ ҳидоят намоянду муҳаббати ватандориро аз давраи наврасӣ дар қалбашон ҷо намоянд, баръакс хисси ватандӯстиро дар дили онҳо хомуш месозанд.

Ба таъкиди Ш.Давлатов, ки худ хизмати ҳарбиро дар даврони шуравӣ адо кардааст, хизмати ҳарбӣ беҳтарин роҳи тарбияи ватандӯстии ҷавонон мебошад. Ӯ гуфт: "Дар замони шуравӣ хизмат дар сафи Қувваҳои Мусаллаҳ на он қадар хуб буд ва бисёре аз ҷавонон дур аз падару модар хизмат намуда, танҳо баъди ба охир расидани хизмат ба дидори падару модар меомаданд. Волидон дар ҳамаи замони мушқил фарзандони худро ихтиёри ба хизмати ҳарбӣ равон мекарданд. Ва сабабе, ки ҷавонон ба хоҳиши худ ба хизмати ҳарбӣ мерафтанд он буд, ки вақте ба хостгорӣ ба хонаи нафаре мерафтанд, аввали пурсиш дар бораи писар чунин буд, ки оё ӯ хизмати ҳарбиро адо кардааст ё

на. Агар на духтарашонро намедоданд, ин аз масъулияти хуби волидон дарак меод. Пас имрӯз низ ҷавонон бояд бо сари баланд ба хизмати ҳарбӣ раванду онро адо намоянд ва аз ин мактаби мардонагӣ гузаранд".

Боиси хушнудист, ки имрӯз қисми бештари ҷавонон ихтиёри ба хизмати ҳарбӣ рафта, сарбаландона онро иҷро менамоянд. Ин худ гувоҳӣ он аст, ки сол то сол ҳисси ватандӯстии ҷавонон бештар гардидааст.

Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ҳамеша таъба ҷавонони кишвар намуда, дар паёми ҳарсолаашон қатори дигар масъалаҳо, масъалаи ҷавононро дар меҳвари суҳбати худ қарор дода, таъкид менамояд: "Ба ҷавонони бо нагу номус ва ватандӯстии кишвар гуфтаниам, ки бо дасту дилу нияти пок ва содиқона, поквичдонона хизмат кардан, вазифаҳои ҳар як фарзанди тоҷику тоҷикистонист".

Зери ин гуфтаҳо ҷавононро мебояд, ки барои осудагиву осоиштагии ватани азизамон Тоҷикистон ҳамчун як тан ҷавонмарди далер хизмат намоянд. Зеро имрӯз ҷиҳати хизмат кулли шароитҳо муҳайёст.

Идибек Файзов, ки тӯли ду сол дар қисми ҳарбии 0305-и ноҳияи Шаҳритус адои хизмат намуда, чанд моҳ пештар бо рутбаи серҷант бо хонаи падар баргашт, меғӯяд: "Ман баъд аз хатми мактаби миёна докталабона ба хизмати ҳарбӣ рафта, садоқату муҳаббат ба модар ва вафодорӣ ба Ватанро омӯхтам. Хизмат дар сафи Қувваҳои Мусаллаҳи кишвар ифтихору шарафи муқаддас аст ва бояд аз ин мактаби ҷавонмардӣ гузашт".

Хизмат ба Ватан қарзи шаҳрвандии ҳар як ҷавонписар аст. Дар ин росто волидонро мебояд фарзандонро дар рӯҳияи ватандӯстӣ тарбия намоянду меҳру муҳаббати ватандорӣ ва хизмат ба онро дар замиранон ҷо намоянд.

Аҳлиддин ШАҲОБИДДИН
донишҷӯи ДДҶСТ ба номи
М.Турсунзода

(Бознашр аз Ҷавонони Тоҷикистон)

САРБОЗИ ВАТАН

Ин Ватанро бачаи ӯ посбон,
Фаҳр дорад модари ширинзабон,
Зодааш гардида сарбози Ватан,
Менамояд ҳифз халқи хештан.
Чун писар созад равона номаро,

Шод созад таъби аҳли хонаро.
Номаро бар дида молад модараш,
Баҳри посух хома гирад хоҳараш.
Гӯядаш модар: Ватанро дӯст дор,
Бош як фарди шарафманду баор
Бо садоқат кун адо қарзи Ватан,
Мерасӣ бар ҳар муроди хештан.

Шералӣ ШЕХВАЛӢ

КИШТИ ПУНБАДОНА ОҒОЗ ШУД

Хоҷагии деҳқонии “Бошқалъа” роҳбараш Мамадаминов Аъзамҷон дар ҷамоати деҳоти ба номи У.Назаров яке аз калонтарин ба ҳисоб рафта майдони умумиаш 36 гектар буда, тибқи нақшаи дурнамо дар 14 га кишти пунбадонро ба роҳ мондааст, ки айни замон аллакай дар 12 га кишти тухмӣ гузаронидааст.

Хоҷагӣ инчунин ҳамасола дар майдони 10 га гандум, 1га ҷав, 1га юнчука, 1га картошка меконад. Инчунин хоҷагии мазкур 3гектару 40 сотиқ боғи дарахтони бисёрсола дорад.Тавассути заҳмати шабонарӯзии саҳмдорони фаёли хоҷагӣ аз қабилӣ обмонро Холмурод Мамадаминов, Ҳасан Бердиев, Абдурахим Қурбонов, Чорибой Маҳмудов, механизатор Ҷумъакулов Назар, чобуқгарон Собирова Сарвар, Фирӯза ва Рӯзигул

Тағоеваҳо, Ҷаева Рисолат, Сангимоҳ ва Умеда Раҳмоноваҳо ва дигарон чун ҳамешагӣ ҳосили дилхоҳ ба даст оварда, парваришу ҷамъоварию саривақтии намудҳои дигари маҳсулоти кишоварзӣ, ҳамзамон кишти тақрорӣ низ имкон медиҳад, деҳқонон соҳиби даромади хуб шаванд.

Қобили қайд аст, ки таърихи 24 март аъзоёни хоҷагӣ бо дуои раиси маҳалла Ҳоҷӣ Шухрат Мамаҷабонов, имомхатиби масҷиди деҳа Қосимхон Эрматов ба кишти пунбадона оғоз бахшиданд. Айни ҳол дар саҳрои хоҷагии “Бошқалъа”, ки майдони киштро барвақт таҳту ҳамвор ва ба мавсим омода карда буданд, пошидани донаи умед бо маром идома дорад.

АДОЛАТҲОҶ

ДУРНАМОИ ПИЛЛАПАРВАРОН 39-ТОННА

Кирмакпарварони ноҳия азм доранд, ки дар соли ҷорӣ 39-тонна пиллаи аълосифат истеҳсол намуда, ба нуқтаи қабул фиристанд ва боз як бор дигар исбот намоям, ки онҳо дар ин ҷода соҳибтаҷрибаанду дар миқёси вилояту ҷумҳури парчамбардоронанд, меғӯяд Илҳом Наврӯзов намоёндаи ҶСК “Пиллаи Тоҷик” дар Қубодиён. Номбурда дар

идомаи суҳбат меафзояд, ки аз таърихи 20 март кори мавсимии мо кирмакпарварон шуруъ гардид.Аз ҶСК “Пиллаи Тоҷик” 1075 қуттӣ тухмии кирмак дастрас ва муддати 10-12 рӯз дар инкубатсия онро зинда намуда, сониян аз 31 март сар карда ба аҳолии ҷамоатҳои деҳот, ки бештар талабгорони парвариши кирмаканд тақсимот гузаронидем.

Маврид ба зикр аст, ки аввалин шуда кирмакпарварони ҷамоати деҳоти Тахти Сангин 350-қуттӣ, Навобод-25, Носири Хусрав-140, 20 солагии Истиқлол-205, И.Ниёзов-170, У.Назаров-160 ва Закамар-25 қуттӣ талабгор шуданд.

Айни замон дар баъзе ҷамоатҳо ба парвариши ин мӯъҷизаи нотакрор шуруъ намуда дар баъзеи дигар тақсимот идома дорад.

“ТАХТИ ҚҮБОД”

МАШВАРАТ

МАҚСАД: ПЕШГИРИИ ЗҶУРОВАРИИ ХОНАВОДАГӢ

6-апрел дар золи маҷлисиҳои Иттифоҳои касабаи вилояти Хатлон бо иштироки 25 нафар сармуҳаррирони рӯзномаҳои шаҳру навоҳии миқёси вилоятӣ бобати “Баланд бардоштани малакаи касбии журналистон дар инъикоси мавзӯи хушунати хонаводагӣ” семинар-машварат доир гардид.

Тибқи барномаи аз қабл таҳия гардида Виорелия Русу, коршиноси байналмилалӣ филиали ГОПА мбх дар Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба пешгирии зӯрварӣ дар оила бо сухани ифтитоҳӣ машғулиятро оғоз намуд.Баъд аз муайяннамоии интизори иштирокчиён номбурда атрофи мавзӯҳои “Зӯрварӣ чист?”, “Навъҳои зӯрварӣ”, “Киҳо масъули пешгирӣ ва мубориза бо хушунати хонаводагӣ?”, “Чаро ВАО ба ин масъала бояд тавачҷуш кунад?”, “Матни муваффақи таҳлиро чӣ гуна бояд навишт?”, “Усулҳои ҷалбсозии иттилоъ кадомҳоянд?”, Сарлавҳа ва пешгӯфтори хубро чӣ тавр менависанд?” муфасссал маълумот дод.

Номбурда аз ҷумла ибраз дошт, ки зӯрварӣ дар оила кирдори зиддиҳуқуқи қасдонаи дорои хусусиятҳои ҷисмонӣ, рӯҳӣ, шахвонӣ ё иқтисодӣ, ки дар доираи муносибатҳои оилавӣ аз ҷониби як узви оила нисбат ба дигар узви оила содир шуда, боиси поймол шудани ҳуқуқ ва озодиҳои

ӯ, расонидани дарди ҷисмонӣ ё зарар ба саломатии ӯ мегардад ё таҳдиди расонидани чунин зарарро ба вучуд меорад.

Ҷ қайд намуд, ки дар ҷаҳони мусосир зӯрварӣ дар оила,зухуроти нангин буда, бартараф намудани он масъалаи муҳими иҷтимоӣ арзёбӣ мегардад. Коркарди ҷавоби муносиб ба ин падида аз сӯи ҷомеа, баррасии муносибатҳо, тақсими нақшаҳои гендерӣ, омӯзиши таъсири омилҳои иҷтимоию фарҳангӣ дар сатҳи миллию маҳалло, эҳтимоли зӯрвариро метавонанд кам кунанд.Дар қисмати кори амалӣ иштирокдорони мизи мудаввар бо кори гуруҳӣ ҷалб гардида аз роҳу усулҳои бо ҷабрдидагони зӯрварӣ (кӯдакони хушунатдида:зан/марди ҷабрдида, истифодабарандаи зӯрварӣ бо роҳи нақшофарӣ, табодули афкор,лексияи хурд, намоиши намунаҳои видеоӣ, аудиоӣ ва матнӣ бардоштҳояшонро ба кори тренинг ва тренерону созмондиҳандагон бо тарзи баҳогузори баён доштанд.

Ба маврид аст зикр намудан, гирифтани машварат ва баҳрабардорӣ аз суҳбати равоношиносии пурсобиқа бону Сафармо барои ҳамкасбони журналистам аз қисматҳои беҳтарини машғулият арзёбӣ гардид ниҳоят хотирмон буд.

АДОЛАТҶҲ

ТАРҒИБГАРИ СУЛҲУ ДҶСТӢ

(ба ифтихори 110 - солагии адиб ва Қаҳрамони Тоҷикистон Мирзо Турсунзода)

Мухтасар аз зиндагинома

Шоири шаҳир, вассофи сулҳу дӯстии халқҳо, Қаҳрамони Тоҷикистон устод Мирзо Турсунзода 2 майи соли 1911 дар деҳаи Қаратоғи водии Ҳисор ба дунё омадааст. Падараш усто Турсун ном дошта, яке аз хунарамандони гулдасти ин минтақа ба шумор мерафт. Модараш Холбибӣ ном дошт ва чевари моҳир ва тоқидӯзи хунараманде буд. Мирзои хурдакаро тахминан дар синни 6-7 солагӣ ба мадрасаи деҳа медиҳанд, то ки хату савод омӯзад. Зиндагиашон агарчи хоксорона буд, аммо хушу хуррам мегузашт. Мутаассифона, соли 1920 дар водии Ҳисор бемории вабо паҳн шуд ва дар қатори дигар қурбонӣён Холбибиро низ ба коми худ бурд.Он вақт Мирзо ҳамагӣ 9 сол дошт ва аз ин пас тарбияи вай пурра ба души падараш монд. Соли 1925 дар деҳаи Қаратоғ аввалин мактаби шӯравӣ кушода шуд ва Мирзо яке аз нахустин толибилмони ин боргоҳи маърифат гардид. Вай дар ин ҷо ҳамагӣ як сол таҳсил мекунад ва аз сабаби он ки дар заминаи мадрасаи деҳа аллакай хату саводи кофӣ бароварда буд, вайро бо ҳамроҳи як шарикдасаш ба Душанбе меоранд. Дар ин ҷо Мирзо Турсунзода то соли 1927 таҳсил карда, сипас ба Дорулмуаллимини тоҷикии шаҳри Тошканд фириастода мешавад. Дорулмуаллиминро соли 1930 бо муваффақият хатм намуда ба Сталинобод бармегардад. Вай ба ҳайси мудири шӯъба, котиби масъули рӯзномаи «Ҷавони Тоҷикистон» фаъолияти меҳнатиашро оғоз карда, сипас то соли 1946 дар вазифаҳои гуногун қору фаъолият кардааст. Аз соли 1946 то поёни ҳаёташ, яъне то соли 1977 раиси Иттифоқи нависандагони Тоҷикистон буд.

Давран эҷодиёт

Фаъолияти эҷодии устод Мирзо Турсунзода аслан аз соли 1930 оғоз гардида, ду давраро дар бар мегирад. Лозим ба ёдоварист, ки омилҳои асосӣ ва сарчашмаи аввалия дар роҳи эҷоди Мирзо пеш аз ҳама шеърдони падар, шеър қиссахони модар ва аз ҳама муҳим амакаш Қорӣ Абдурозиқ буданд. Чуноне ки дар маълумотҳо омадааст, аз рӯи нақли худӣ шоир амаки вай Қорӣ Абдурозиқ таҳсилкардаи мадрасаҳои Бухоро буд ва шеър ҳам менавишт. Шеърҳои навиштаи худро, ки бештар сурудаҳои навраӯӣ буданд барои Мирзои хурдсол қироат мекард ва ба ин восита шавқу завқи шеърнависиро дар қалби кӯчаки вай бедор кардааст. Ҳамин тариқ соли 1932 аввалин маҷмӯаи шеърҳои вай бо номи « Байроқи зафар» бо таҳрири Сотим Улуғзода ва пешгӯфтори Шарифҷон Ҳусейнзода аз ҷоп баромад. Баъдан шеърҳои достонҳои дигари шоир бо номҳои «Ба эҷодқорам» (1934), «Манзараҳои Хучанд»(1935), «Оғтоби Мамлакат»(1936), «Ҳазон ва баҳор»(1937), «Мамлақати тиллоӣ»(1938), «Оҳанрабо»(1939), «Халқи далер»(1939), «Ҷаманистон»(1940),«Мо аз Хоруғ омадем»(1940) ва ғайраҳо паси ҳам ҷоп мешаванд. Дар солҳои Ҷанги Бузургӣ Ватанӣ Мирзо Турсунзода чун дигар адибон бештар асарҳои дорои мавзӯи ватандӯстона, ҷимояи марзу бум ва мубориза ба муболиби душмани аҳдшикан эҷод кардааст. Марҳилаи дуҷуми эҷодиёти шоир аз солҳои баъдиҷангӣ то охири умрашро дар бар гирифта, асосан ба мавзӯҳои байналхалқӣ бахшида шудааст. Дар ин вақт вай тез-тез ба кишварҳои хориҷа сафар мекард ва дар хари-таи сафарҳои 25 мамлақати хориҷӣ қайд карда шудааст. Ашъори вай дар ин давра бештар рӯҳияи умумибашарӣ гирифта, услуби эҷодӣ ҳаматарафа тақмил ёфтааст. Ба ин гуфтаҳо силсилаи шеърҳои «Қиссаи Ҳиндустон»(1947-1949), «Ман аз Шарқи озод»(1950), достонҳои «Ҳасани аробакаш» (1952 - 1954), «Садои Осие»(1956),«Чароги абадӣ»(1958), «Ҷони ширин»(1959),«Роҳи нури офтоб»(1964), «Аз Ганг то Кремл»(1970) ва ғайраҳо мисоли равшан шуда метавонанд. Мавзӯи асосӣ ва меҳварӣ дар ин шеърҳои достонҳои зикршуда, асосан истиқлолҳои халқи маълум, сулҳу дӯстӣ, мақом ва ҷойгоҳи баланди инсон инсондӯстӣ буда, бо забони содаву омафаҳм ва ҳиссиёти баланди шоири воқеъбинона тасвир ёфтааст. Чуноне ки

оиди дӯстӣ дар достони «Ҷони ширин» гуфтааст:

Дӯстиро ҷустуҷӯ дорем мо,
Аз амонӣ гуфтугӯ дорем мо.
Халқхоро зиндагӣ илқо кунем,
Меҳри дилро ҳадя бар онҳо кунем.
Одамон аз дӯстӣ ёбанд бахт,
Душманӣ орад ба мардум рӯзи сахт.

Шоир дили инсонро ҷойи муқаддас ва макони меҳру вафо ба қалам дода, меғӯяд, ки ҳар кас ошён меғузорад бояд дар чунин ҷой гузорад. Чунончи дар манзумаи «Ошён баланд» фарму-дааст:

Ошён гар меғузори дар дили инсон гузор,
Аз раҳи меҳру вафору аҳди бепоён гузор.
Нест чунки ҳеҷ чизе аз дили инсон баланд,
Ошён меҳри худ дар мағз - мағзи ҷон гузор.

Умуман, қайд кардан ба маврид аст, ки номгӯи эҷодиёти шоир бо ин гуфтаҳо маҳдуд нашуда, бахреро мемунад, ки дар ин ҷо ҳаргиз имкони ғунҷош надорад. Кас вақте сари эҷодиёти Мирзо Турсунзода андеша мекунад, ба назар чунин мерасад, ки устод дар зиндагӣ дигар ба ягон коре машғул нашуда, танҳо шабу рӯз эҷод кардааст. Аммо аз зиндагии вай бармеояд, ки Мирзо Турсунзода на танҳо адиби забардаст, балки як ходими баландпояи давлатӣ буд, ки ба қавли худаш нисфи умрашро дар сафар гузаронида, дар мамлики Осиеву Африқо аз як давлати он замон албарқудрати Шӯравӣ намоёндагӣ кардааст. Ин албатта кори ҳар кас нест. Ин гуфтаҳо моро ба он водор мекунад, ки устод Мирзо Турсунзодаро аз диди нав ва тафаккури андешаи тоза бишносем ва ҳақиқати истеъдоди баланди ирсӣ ва қобилияти ғавқулода Худододии вайро, ки ба ин восита дар ҳамаи самтҳои фаъолияти илмӣ, адабӣ ва ҷамъиятиву давлатӣ ба муваффақиятҳо ноил гаштааст, арҷ бигзорем.

Ҷоизаҳо

Ҳукумати вақти Шӯравӣ, Ҷумҳурии Тоҷикистони Шӯравӣ ва созмонҳои байналмилалӣ хизматҳои бузургӣ Мирзо Турсунзодаро қадр карда, вайро бо ҷоиза ва унвонҳои гуногун сарфароз гардониданд. Аз ҷумла, Ҷоизаи давлатии СССР (ИҶШС) (1948), Академики Академияи илмҳои ҶШС Тоҷикистон (1951), Шоири ҳақиқи Тоҷикистон (1961), Ҷоизаи давлатии Тоҷикистон ба номи Абуабдуллоҳ Рӯдакӣ (1963), Қаҳрамони меҳнати сотсиалистӣ (1967), Ҷоизаи байналмилалӣ ба номи Нехру (1967) ва ниҳоят соли 2001 бо фармони Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар арафаи 90- солагии зодрӯзаш ба унвони олии «Қаҳрамони Тоҷикистон» сарфароз карда шудааст. Ҳамчунин, соли 2011 бо қарори ЮНЕСКО ҷашни 100- солагии Мирзо Турсунзода таҷлил карда шуд, ки ин албатта, аз бузургдошти хотираи неки ин абармарди саҳнаи адабиёт ва сиёсати кишварамон дарак медиҳад.

Зиндаву ҷовид монд, ҳақ кӣ накуном зист

Барои пос доштани хотираи неки устои суҳан, вассофи сулҳу дӯстӣ Мирзо Турсунзода ҳанӯз дар замони Ҳукумати Шӯравӣ ҷораҳои зарурӣ андешида шуда, ба ин муносибат якчанд кӯчаву хиёбонҳо ва мактабу муассисаҳо ба номаш гузошта шуданд. Дар замони соҳибистиқлолии кишвар Ҳукумати мамлакат барои неқдошти хотираи ин фарзанди баруманди Ватан, шоири халқӣ, арбоби намоёни ҷамъиятиву сиёсии Тоҷикистон, устод Мирзо Турсунзода дар Ҷумҳурии Тоҷикистон шаҳри Турсунзода ва ноҳияи Турсунзода, Донишқадаи санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода номгузори шуда, ҳайкал ва нимпайкараҳои дар пойтахти кишвар ва шаҳру ноҳияҳо гузошта шуданд, ки ин адбати, аз тавачҷуҳ ва эҳтироми баланди Ҳукумати кишвар нисбат ба ин фарзанди фарзонаи Ватан дарак медиҳад.

Маҳмудҷони АБДУЛАҲАД,
рӯзноманигор ва омӯзгор

ВОКУНИШ

ДАСТГИРИИ МУҲОЧИРОН

Имрӯзҳо дар сомонаҳои интернетӣ қазияи боздошти Иззат Амон сару садоҳоро баланд намуда, бархе аз муҳоҷирони кӯтоҳандеш, ки маълумоти казoi надо-ранд вобаста ба ин қазия аз шабакаҳои иҷтимоӣ ибрози назар мекунанд. Инҳо ҳамонҳоеанд, ки кайҳо ба доми гуруҳҳои экстремистӣ афтодаву илоҷи халосӣ надоранд. Қайд кардан ба маврид аст, ки Иззат Амон на фаришта ҳасту на ягон инсони кайҳонӣ, балки як инсони ҳокист. Маълумаст, ки ҳар касе таҳқир ва ё зидди давлат носазо мегӯяд, тибқи қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон ба ҷавобгарӣ кашида мешавад. Бинобар ин тарафдорӣ аз ҷинояткор ва ё гумонбар наметавонад сабаби озод гардидани ӯ бошад. Ёдовар шудан ба маврид аст, ки имрӯзҳо гуруҳҳои террористии экстремистӣ ба монанди «Гуруҳи-24», «ТТЭҲНИ» ва як зумра шахсони манфиатдор меҳоянд аз фурсат истифода намуда, сафи аъзои худро аз ҳисоби ҷавонони ноогоҳу камасавод зиёд гардонанд ва ба ин васила онҳоро ба механизми истифодаи мақсадҳои худ равона созанд. Дар замони бархурди манфиатҳо онҳое, ки ба ҳаводису воқеаҳо бо чашми хирад наменигаранд, аллакай дар зиндагӣ роҳгумзада гардида, бозичаи дасти дигарон мешаванд.

Муҳаммадаюб ШАРИФЗОДА,
Раиси Кумитаи иҷроияи
ҲХДТ дар ноҳияи Қубодиён

ЭЙ ДУШАНБЕ

Чӣ зебову қашангӣ, эй Душанбе,
Ҳама ранги ба ранги, эй Душанбе.
Яқин моро чу Ганги, эй Душанбе.
Душанбе шаҳри ишқ аст

муҳаббат,
Душанбе шаҳри истиқлолу ваҳдат.
Душанбе мазҳари сулҳу амонӣ,
Душанбе гӯшае аз боғи ҷаннат.
Ту қалби тоҷиконӣ, эй Душанбе,
Ту бар тан ҳамчу чонӣ,

эй Душанбе.
Зи саъю кӯшиши Пешвои миллат,
Ту машури қаҳони, эй Душанбе.
Душанбе шаҳри ишқ аст

муҳаббат,
Душанбе шаҳри истиқлолу ваҳдат.
Душанбе мазҳари сулҳу амонӣ,
Душанбе гӯшае аз боғи ҷаннат.

Фурӯғи нури ту то Рашту Хатлон,
Чилои ҳусни ту лаъли Бадахшон.
Диёри Суғд меболад зи номат,
Замири мардумат соф чун

Зарафшон.
Душанбе шаҳри ишқ аст

муҳаббат,
Душанбе шаҳри истиқлолу ваҳдат.
Душанбе мазҳари сулҳу амонӣ,
Душанбе гӯшае аз боғи ҷаннат.
Туро мо мепарастем, эй Душанбе,
Ба ҳар ҷое, ки ҳастем, эй Душанбе.
Барои шавкату шаъни баландат,
Ҳама дасти ба дастем,

эй Душанбе.
Душанбе шаҳри ишқ аст

муҳаббат,
Душанбе шаҳри истиқлолу ваҳдат.
Душанбе мазҳари сулҳу амонӣ,
Душанбе гӯшае аз боғи ҷаннат.

Маҳмудҷони
АБДУЛАҲАД

ТАРҶЕЪБАНД

Баҳор омад қаҳонам гулбасар шуд,
Зи ишқи гулбадан моро хабар шуд.
Балои ишқ мушти сад нафар шуд.
Маро андар сафи ишқам ҳунар шуд,
Касе ошиқ бишуд хуни ҷигар шуд.
Ғаму андӯх маро болини сар шуд.
Намуда шомӣ ишқ таркам саҳар шуд.
Чу ҷои ошиқон беруни дар шуд.
Ту бини нақши ишқ баҳрам гуҳар шуд.
Ба ҳар ҷо по ниҳам ӯ ҳамсафар шуд,
Вале аз ҳаҷри ишқ ду дида тар шуд.
Камини ишқ ваҳми сад хатар шуд,
Ҳазин гашта дилам афғортар шуд.
Дилам дар ҳасрати ёр дар ба дар шуд,
Висоли ишқ бароям карру фар шуд.

Шералӣ ШЕХВАЛӢ, мухбири ҷамоавӣ

ТААССУРОТ АЗ ТАҶЛИЛИ НАВРӮЗ

Пири сухан, мавлоно Ҷалолиддини Балхӣ чӣ хуш фармудааст:

**Ҳар касе, к-ӯ дур монд аз асли хеш,
Боз ҷӯяд рӯзгори васли хеш.**

Дар ҳақиқат, ҷойи шукргузорӣ ва фараҳмандист, ки баъди як таваққуфи тулонӣ миллати фарҳангсолор ва мутамаддини тоҷик бо шарофати Истиқлоли миллии кишвар тавонист ва имконият ёфт то ба гузаштаи пурифтихори хеш нигарад ва фарҳангу таърихи ниёгонро аз сари нав эҳё наму-да пешкаши оламиён гардонад. Албатта, ин дастоварди бузург ба осонӣ ва ройгон ба даст наомад, балки ин орзуи деринтизори миллати сарсаҳт ва дар кӯрраи ҳаводиси таърихӣ ғудохтаву обутабофта буд. Муҳимтарин омиле, ки ҳар як халқу миллатро муаррифӣ мекунанд, ин расму оин ва таъриху фарҳанги гузаштааш мебошад. Дар ин росто бешак Наврӯз аз зумраи он ҷашнҳоест, ки таърихи ниҳоят куҳан дошта, дорои ҷанбаи бузурги илмӣ ва фарҳангӣ мебошад. Аз ин ҷост, ки бо пешниҳод ва дастгириҳои фарҳангдӯстонаи Президенти кишвар, Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ҷашни Наврӯз мақоми байналмилалӣ гирифта, ба ин восита Тоҷикистони азизамон бори дигар дар саросари ҷаҳон чун Ватани Наврӯз шинохта шудааст:

**Базми гул дар ҷамани Наврӯз аст,
Тоҷикистон Ватани Наврӯз аст.**

Хурсандибахш аст, ки имсол низ Наврӯз дар тамоми манотиқи кишвар бо шукуҳу шаҳомат ва риояи тамоми маросимҳояш баргузир шуда, мардум дар як фазои ором ва ваҳдату ҳамбастагӣ аз он таҷлил мекунанд. Коршиносону муҳаққиқон дар пайи омӯзиш ва баррасии расму оини фаромӯшгаштаи он буда, метавон гуфт, ки дар ин росто ба муваффақиятҳо низ ноил гаштаанд. Ин аст, ки ҳар сол Наврӯз нисбат ба солҳои гузашта як қадар се-робуранг ва бо омодагиҳои бештар таҷлил карда мешавад. Бо вучуди ин зарур ва ноғузир аст қайд намоем, ки ҷашни Наврӯз на дар ҳама минтақаҳо ба таври бояду шояд таҷлил шуда, аз тарафи масъулин як навъ бетарафӣ ва беаҳамиятӣ дида мешавад. Албатта, дар ин фасли зебои баҳор ва Наврӯзи дилафрӯз ба иззати нафси касе расиданӣ нестем ва касеро мушаххасан интиқод намекунем, ҳарчанд ки интиқод муҳимтарин падидаи соҳаи журналистика аст, лекин ҳамчун як рӯзноманигор ва як узви ҷомеаи шахрвандӣ лозим донистем аз диди назари хеш баъзе эродҳоеро, ки нисбати таҷлили ҷашни Наврӯз ҳастанд ва барои ислоҳи кор ва дар сатҳи хуб гузаронидани ҳама гуна чорабиниҳо лозиманд, дар ин ҷо баён кунем. Чуноне ки дар чанд маъракаи наврӯзӣ ширкат кардаву мушоҳида намудем, тайёрии барномаҳои наврӯзӣ, махсусан, аз тарафи хонандагони муассисаҳои таълимӣ хеле дар сатҳи баланд қарор дорад, ки ин аз фаъолияти хуб ва назарраси омӯзгорон дарак медиҳад. Камбудӣ дар ин росто ин аст, ки ҳангоми таҳия намудани барномаҳо дар баъзе муассисаҳое, ки муҳасилинаш ўзбекзабонанд ба забони тоҷикӣ камтар аҳамият дода мешавад.

Ин раванд бештар ҳангоми интиҳоби сурудҳо ва оҳангҳои рақсӣ дида мешавад. Албатта, ин ҷо гап сари миллат ва забон нест, зеро суруду оҳанги ҷаззоб новобаста ба қадом забон иҷро шуданаш, дилнишин аст, аммо гап сари он аст, ки забони тоҷикӣ дар Тоҷикистон мақоми давлатӣ дошта, аз соли 2015 ин ҷониб аксари муассисаҳои ғайритоҷикӣ таълимро ба забони тоҷикӣ гузаронида истодаанд. Аз ин рӯ зарур аст, ки бартарии забони тоҷикӣ на танҳо дар чорабиниҳо, балки дар муоширати кўчаву бозорҳо низ бараъло дида шавад. Мутаассифона, бисёр вақт мо акси ҳолро мебинем. Дар баробари ин мушоҳида намудем, ки ҳангоми таҷлили ҷашни Наврӯз оҳангу мусиқӣҳое, ки тарғибгари бегонапарастиянд ба тамошобин пешниҳод карда мешаванд, ҳол он ки Наврӯз ҷашни сифи миллии буда, дорои расму оини ба худ хос мебошад. Ба андешаи мо чи тоҷикзабон, ўзбекзабон, туркмензабон ё намояндаи қадом қамву миллате агар дастоварди миллии, аз қабилӣ либоси миллии, расму оин ё суруду оҳанги қадимаи миллии

худро пешниҳод намояд, ин беҳтар аст аз он ки дар ҳавои суруд ё оҳанги хориҷӣ мерақсад. Аз ин рӯ ба масъулин пешниҳод мешавад, ки пеш аз он ки барнома тайёр мекунанд, паҳлуҳои нозуки онро ба инобат гиранд ва фаромӯш насозанд, ки бинанда ё шунаванда ҳатман хубро хуб мегӯяду бадро бад. Чизи дигаре, ки дар ҳақиқат моро мутаассир кард ва аз он бардошти манфӣ гирифтём, ин риояи накардани одоби чорабиниҳои ҷамъиятӣ ва муносибати ғайри қобили қабул аз тарафи тамошобин, бахусус калонсолон, буд. Табиатан чунин аст, ки барои ҳар як эҷодкор, ки дар саҳна ё майдон шеър меҳонад, суруд меҳонад, мерақсад ё маҳорати варзишӣ нишон медиҳад аз тарафи тамошобин кафкубӣ кардан (қарсақ задан) беҳтарин ҳада ва дастгирӣ аст, ки онро наметавон қимат гузошт. Мутаассифона, дар чорабиниҳои наврӯзӣ мушоҳида намудем, ки бо вучуди аз ҷониби баранда такрор ба такрор гуфтани ибораи «Кафкубиро фаромӯш накунед!» аз тарафи тамошобин овози какубӣ ё чи тавре ки мегӯянд, қарсақ намебаромад. Сабаб дар чӣ бошад? Кас ба андеша меравад. Барномаҳо - ку хеле ҷолиб ва тамошобобанд...

Бо нигоҳи заррабинона ва кунҷковонаи журналистӣ сирри инро низ ёфтем. Тамошобинон, аниқтараш падару модар, холаву бародар ва хешу ақрабони ҳамон хонандагони муассисаҳои таълимӣ, ки моҳҷову ҳафтаҳо берун аз соати дарсӣ машқу тамрин кардаву барномаҳои наврӯзӣ омода намудаанд, дар наврӯзгоҳи ҳангоми тамошои дастонашон банд аст, даҳонашон ҳам банд аст, бинобар ин қарсақ зада наметавонанд ва боре ҳам аҳсану офарин намегӯянд барои фарзандони худ. Хонандаи гиромӣ, вақте ин сатрҳоеро меҳонӣ ҳайрон на-шав, шубҳа нақун, зеро ин ҳақиқати рушан, вале бисёр ҳам талх аст. Манзури мо аз банд будани дасту забон ин аст, ки онҳо дар вақти тамошои танҳо ба хўрдан машғуланд ва аз ҳама риққатовар ин, ки баъди хотима ёфтани чорабиниҳои наврӯзӣ наврӯзгоҳ ба як майдони партовгоҳи маводҳои хўроқа табдил меёбад ва назар кардан ба он касро саҳт дилгир мекунанд. «Соҳибкорон» низ ба қавле аз ин фурсати муносиб истифода карда маводҳои хўроқаи наву кўҳнаи дуқонҳоро ба наврӯзгоҳи интиқол медиҳанд ва дар «зебу зинат додани» майдон ва талу теппаҳои аз сабзаи баҳорӣ маҳмалинганашта «саҳм» мегузоранд.

Агар каме шамол бошад ин манзара боз «зеби» дигар мегирад ва дар фазо ҳар гуна «объект»-ҳои парвозкунандаи номаълум (аз ҳисоби партовҳо) пайдо мешаванд, ки бештар ба филмҳои фантастикӣ, ки дар бораи коинот аст шабоҳат доранд. Гузашта аз ин ҳоло ки асри тараққиёти технологияи иттилоотӣ аст, дилхоҳ кас ин манзараро расм гирифта ё сабти видеой карда дар шабакаҳои иҷтимоии интернетӣ нашр мекунанд, ки ин албатта ба ҷуз натиҷаи манфӣ ва паст кардани обрӯи халқу миллат дар арсаи ҷаҳонӣ чизи дигаре ба бор нахоҳад овард. Пас биёед дар ду самт андеша кунем: яке ба тозагӣ риоя кардан, махсусан, ҳангоми гузаронидани чорабиниҳои дастаҷамъӣ ва тўю маросимҳо, дигаре пеши роҳи нашр кардани маводҳои интернетиро гирифтани. Ба андешаи мо амалӣ кардани пешниҳоди дуом ғайриимкон аст, аммо дар якҷоягӣ ва бо дастгириву мадади ҳамдигар мо метавонем пешниҳоди авваларо татбиқ намоем ва ба натиҷаҳои дилхоҳу ғоиданок ноил гардем. Албатта, мушоҳидаҳо ва назарсанҷиҳо дар ин мавзӯ хеле зиёданд, аммо бо дарназардошти имконоти нашри мавод ва малол нашудани хотири хонанда суханро дар ин ҷо ба поён мерасонем ва умедворем, ки хонандаи зақӣ ва маънисанҷ дар ин ҷода бо мо ҳамовозу ҳамфикр аст. Инчунин аз масъулини чорабиниҳо, ки чи дар марказ ва чи дар минтақаҳои дурдасти ноҳия ҳузур доранд, эҳтиромона хоҳиш дорем, ки сари ин гуфтаҳои мо ба таври мусбӣ андеша намоянд, зеро он чи гуфтем барои беҳбудӣ гуфтем ва хайрхоҳона гуфтем.

Маҳмудҷони АБДУЛАҲАД,
Рӯзноманигор

Дар толори маҷлисоҳои қасри фарҳанги ноҳия бо иштироки сардорони мақомотҳои ҳифзи ҳуқуқ: ШВҚД полковники милитсия Сайфуллозода З, Суд Мамарасулзода С, ҚДАМ Исоев И, Прокурор мушовири адлия дараҷаи 1 Раҳмонзода А, инчунин фаъолон, омӯзгорон, ҷавонон, занон, соҳибкорон, раисони кумитаҳои маҳалла ва ходимони дини ноҳия ҷамоиш доир гардид.

Чорабиниро прокурори ноҳия Раҳмонзода А. ҳусни ифтитоҳ баҳшида, қайд кард, ки мақсад аз ҷамъ омаданамон дар доираи нақша-чорабиниҳои мақомотҳои ҳифзи ҳуқуқ бори дигар фаҳмондани мазмун ва муҳтавои асосии Паёми Асосгузори сулҳу Ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон, пешгирии шомилшавии ҷавонон ба ҳар гунна ҷараёнҳои иртиҷой, худкушӣ ва сӯйқасд ба ҷони худ ва мубориза ба дигар ҳолатҳои номатлуб дар байни ҷавонон, даъвати ҷавонон ба сафи Артиши Миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва дигар масъалаҳои ҷорӣ мебошад. Номбурда иброз намуданд, ки дар соли 2020 мардуми сайёра бемории Ковидро аз сар гузарониданд. Ягон давлат аз хуруҷи ин беморӣ эмин намонд. Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон барои хариди таҷизотҳои лозима, ташкили беморхонаҳои сайёр ва ғайра 1млрд.600 ҳазор сомонӣ харҷ намуд. Дар доираи таҷлил аз ҷашнӣ 30 солагии Истиқлолият бошад, сохтмони 18ҳазору 300 иншоотҳои истеҳсоли, фарҳангии иҷтимоӣ ба нақша гирифта шуда марҳила ба марҳила бунёд ва мавриди баҳрабардорӣ қарор дода шуданд.

Раҳмонзода Анвар таъкид доштанд, ки мо дар якҷоягӣ бо мақомотҳои ҳифзи ҳуқуқ ва мақмоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳия тасмим гирифтаем, ва ваъда медиҳем, ки ҳар нафар соҳибкоре меҳодад иншоотро барои ноҳия бунёд созад бо қарори раиси ноҳия ва сертификат таъмин намоём.

Мавсуф иброз доштанд, маркази шаҳрак оина-симои ноҳия аст ва аз ҳар шаҳрванд доштани маърифати шаҳрдориро тақозо мекунад. Гарчанде 18 майи соли 2018 Амри Президент оиди бунёдориву созандагиро дар доираи таҷлили 30 солагии Истиқлолияти давлатӣ қабул гардидааст, аммо чаро мо имрӯз бетарафи мекунем. Чи хеле ки Пешвои миллат доиман таъкид мекунанд мо бояд зебогиро кабудизоркуниро аз дари ҳавли худ сар кунем.Яке аз нуқтаҳои муҳимӣ Паём ин дар андак муддат ба маротиб афзудани бучети кишвар аст, ки имрӯз аз 14 млрд ба 23млрд расонида шудааст.

Воридоти маҳсулот аз хориҷи кишвар коҳиш ёфтааст.Нисбати солҳои пеш 60% камтар ба тоҷикистон гӯшт ворид шудааст. Ҳаммаи заҳматҳои кишоварзонро ба инобат гирифта зимни ироаи Паёми имсола Президенти кишвар деҳқонро аз андоза ягона озод намуданд.

Раҳмонзода А ба аҳли толор рӯ оварда даъват намуданд, ки истифодаи дурусти заминро ба роҳ монанд, то сатҳи зиндагашон аз ин ҳам хубтар гардад. Таъкид гардид, ки саркаши аз андоз ба пардохт нашудани нафақаи маоши кормандон оварда мерасонад. Инчунин истифода

ҲАМКОРИИ МАҚОМОТ БО ҶОМЕА НАЗДИКТАР МЕШАВАД

даи сарфакоронаи барқ низ аз манфиат ҳолӣ нест. Ба иттилоӣ шумо мерасонам, ки ба 1 март соли 2021 қарздорӣ барқ ба 22 млн расидааст, ки аз ин 304 ҳазору 604 сомонӣ қарзи сокинони шаҳрак мебошад. Дар ин самт дахҳо ҳолатҳои дуздӣ барқ аз тарафи гуруҳҳои корӣ ошкор гардида парвандаҳои маъмури нисбати барқдӯзон боз карда шуд.

Таъмини суботи ҷомеа ва волеяи қонун бар нафъи халқу миллат аст.Бо сабаби надохтани донишҳои диниву дунявӣ, фарзандони моро ба интиҳоби роҳи бад,яне шомил шудан ба ҳар гуна гуруҳҳои мамнуъ оварда расонидааст, омадааст дар Паём, таъкид дошт прокурор Раҳмонзода А.

Боиси хушҳолист, ки дар чанд соли охир шомилшавии ҷавонон дар ноҳия ба қайд гирифта нашудааст. Тарбияи дурусти фарзандон аз тарафи падару модарон ба роҳ монда шуда, зери назорати қатъи гирифта шавад, ибрази назар намуд Прокурор.

Сипас суханро бо қамолӣ эҳтиром ба раиси Судии ноҳия Мамарасулзода Сайҷафар дод. Мавсуф чунин ибрази назар намуданд:

26 январи соли 2021 Паём ироа гардид. Аз ин рӯ ин сана хотирмон аст. Яке аз нуқтаҳои муҳими Паёми имсола ин дар бораи баланд бардоштани мақоми зан аст. Зан модар, давомдиҳандаи насли башар мебошад. Ташкили озмунҳои интиҳоби шахсонӣ арзанда, қадрносии онҳо аз шахси бофарҳанг будани Пешвои муазам миллат башорат медиҳад. Пас будани маърифати ҳуқуқӣ ба гумроҳӣ, ахиран ба шомилшавӣ ба ҳизбу ҳаракатҳо мебарад. Онҳое, ки дар кирдояшон дигар таркибҳои ҷинойӣ набошад ва ихтиёран аз амалӣ худ даст кашидаанд қонун кафолати бахшиши онҳоро медиҳад.Аз ин рӯ моро мебошад, нуқтаҳои Паёмро сармашқи кори худ қарор диҳем, гуфт зимни баромади худ Мамарасулзода С.

Дар идома сардори ШВҚД-и ноҳияи Кубодиён полковники

милитсия Сайфуллозода Зафар ба мазмуни зайл чунин маъруза кард.

-Паёми навбатии Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмонро агар ҳамчун дастурамал дар қору зиндагии ҳамарузаамон истифода намоём аз манфиат ҳолӣ нахоҳад буд. Ҳама он бурдборӣҳое, ки муддати ин 30 сол ба даст овардем аз тинҷию амонии кишвар шоҳадат медиҳад.Вазъияти сиёсӣ,ҷиноӣ-криминалӣ дар ноҳияи мо ки бо кишвари Афғонистон ҳамсарҳад аст айни ҳол муътадил мебошад. Террорист ҳеҷ гоҳ дар ягон давру замон баҳшида намешавад. Таҳлилҳо нишон медиҳад яке аз сабабҳои шомилшавии ҷавонон ин сатҳи пасти дониш ва аз илмҳои муосир ноогоҳ будани онҳост

Ба маврид аст зикр намоём, ки дар семоҳаи аввали соли равон 30 ҳолати қонуншиканӣ аз тарафи нобилиғону наврасон ба қайд гирифта шудааст, ки ин далели бемасъулиятии волидон дар тарбияи фарзандон аст. Чанд сол пеш 192 нафар дар хориҷи кишвар қарор доштанд. Дар натиҷаи бурдани қорҳои таблиғотӣ қисми зиёди онҳо ба зиндагии озоишта баргардонида шуданд.Баъзе ашхос аз хориҷ истода тавассути шабақҳои иҷтимоӣ ба мо гап мезананд, лофу газзоф меғунанд, набояд фирефтаи онҳо шуд.Телефони бовариӣ ШВҚД 2-21-84 ҳамеша фаъол аст, ба ҳамкорӣ даъват намуд Зафар Сайфуллозода.

Дар идомаи ҷамоиш риштаи сухан ба муовини раиси ноҳия Тоҷинисо Шарипова дода шуд. Муаллима чунин ибрази назар кард: Сарвари Кишвар дар Паёми навбатии худ ба Мачдиси Олӣ нақши ҷавонро дар пешрави давлати Тоҷикистон муҳим қайд намуд, ки «Ҷавонон мояи ифтихор ва сарбаландии Тоҷикистонанд» ва яке аз ҳадафҳои муҳимтарини мо ин ҳалли масоили ҷавонон буда дар роҳи расидан ба ин ҳадаф мо бояд пеш аз ҳама, барои ҳарчӣ бештар гардонидани шароити рушди маънавию ахлоқӣ, таҳсил

ва қору фаъолияти ҷавонон заминаву имкониятҳои муносибро фароҳам оварем.

Бояд гуфт, ки ҷавонони соҳибмаърифату боистеъдод, бонангу номус ва дорои ҷаҳонбинии муосир метавонад, ҳамчун вориҳои сазовори таъриху фарҳанги миллӣ рисолати ватансозиро ба дӯш гирифта қарзи фарзандии худро дар назди ватан сарбалақдона иҷро намоёнд. Ҷавонон дар ҳама давру замон нерӯи пешбарандаи ҷамъият ба ҳисоб мераванд, бинобар ин ҳамаи кишварҳои пешрафтаи сайёра барномаҳои хешро бо таъия ба ин нерӯи созанда таҳрирезӣ намуда, ҷавонро дар меҳвари сиёсати давлати худ ҷой медиҳанд.

Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон дар даврони соҳибистиқлолӣ нисбат ба ҷавонон таваҷҷуҳ ва ғамхории махсус зоҳир намуда, барои ташаққули ҳамаҷонибаи онҳо ҳамеша шароитҳои заруриро фароҳам оварда истодааст, зеро чуноне, ки Ҷаноби Олӣ муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар баромадҳои худ қайд карданд, Тоҷикистон «Ватани ҷавонон буда нақш ва мавқеи онҳо имрӯз дар тамоми ҷабҳаҳои давлатдорӣ баръало эҳсос карда мешавад». Хурсанди овараст, ки имрӯз ҷоме ару ба китоб овардааст. Шогирдони МТМУ-ҳои ноҳияи мо низ дар озмунҳои сатҳи вилоятиву ҷумҳурий ҷойҳои намоёнро сазовор гаштанд, ки боиси сарфарозии мост.Моро мебошад дар таъия ба ин ҳама ғамхориҳои ҳукумати кишвар 30 солагии Истиқлолиятро дар сатҳи баланди омодагиро ҷашн бигирем.

Инчунин сархатиб домолло Қарчиев Зайниддин ба сухан баромада андешаҳои худро чунин баён доштанд:

**Шукри неъмат неъматат афзун кунад,
Куфри неъмат аз кафат берун кунад.**

Мо бояд қиммати субботу амнияи кишварро бидонем. Гузашта барои мо панд аст. Ҳамсоякишвари Афғонистон барои мо дарси ибрат аст. Чудой андохтан, фирефтани, фитна ангехтан мақсади ниҳии бадҳоҷони

миллат аст, ки дур аз мо дар хориҷ панаҳ бурданд. Чун мо тифоқ ҳастем ба онҳо мушкил аст парокандани мо. Бо гуруҳҳои хурд кор бурдану фирефтани барои онҳо саҳлу осон аст, аммо дар нисбати мо наметавонанд он хостаҳои худро амалӣ созанд. Нек бояд донист, ки дин ин насиҳат аст. Калонсолон бояд ба насли хурдсол насиҳатгар бошанд. Лек мо ахлоқи бади ҷавонро дида дар бештар маврид хомуши ихтиёр мекунем, ки ин дуруст нест. Мавзӯи дигаре, ки дар Паёми навбатии хеш Сарвари Кишвар аҳли толорро хушдор намуд, ин шомилшавии ҷавонон ба ҷараёнҳои ифротгароӣ ва экстремистиву террористӣ буд. Аз тарафи Ҷаноби Олӣ қайд карда шуд, ки чанд соли охир яке аз мушкилотҳои асосие, ки боиси нигаронии ҷомеаи ҷаҳон гаштааст, ин фаъол гардидани ҳизбу ҳаракатҳои динӣ-экстремистӣ ва созмону ташкилотҳои террористӣ мебошад.

Таҳлилҳо нишон додаанд, ки яке аз сабабҳои асосии шомилшавии ҷавонон ба ин гуна ҳизбу равияҳои номатлуб, ин таъсирҳои манфии сабҳои электрониву видеоӣ, китобу маҷаллаҳо ва дигар маводи ҷопии дорои хусусияти зуроваридошта, ба қору, таҳсил ва варзиш фаро гирифта нашудани ҷавонони синӣ аз 16 то 18 ва дар маҷмӯи иҷро нагардидани уҳдадорӣҳо аз ҷониби падару модар ва афзоиши ҳуқуқвайронкуниҳо дар байни наврасону ҷавонон ба ин замина гузаштаанд.

Аз ҳамаи Шумоён пушида нест, ки айни замон наврасону ҷавонони мо фирефтаи баъзан ашхосе, ки ба сиёсати Ҳукумат ва тинҷию оромии давлатамон ҳалал мерасонанд ҳамроҳ шуда, ҳаёти худро зери хатар мемонанд. Ҷаҳони имрӯза дар симои мардуми мусалмон террорист ва ҷинойткоронро мебинанд, ки ин қомилан ғалат мебошад.Имрӯзҳо дахҳо ташкилотҳои ифротӣ ва террористӣ аз номи Ислмо ҳарф зада худро ҳомии дини ислмо муарифӣ намуда, бо ҳар роҳу восита ақидаҳои худро дар ҷомеаи ҷаҳонӣ паҳн менамоянд.

Чунончӣ Сарвари Кишвар қайд намуданд-террористон ва хиёнаткорон ватан ва миллат надоранд.

Барои пешгирии чунин амалҳои номатлуб мову Шумо донишҷӯён ва омӯзгорони муҳтарам бояд дар ҳамбастагӣ бо оилаҳои худ, дар маҳалӣ зист байни дӯстон ва шиносон қорҳои фаҳмондадихӣ гузаронида ҷавонро дар руҳияи Ватанпарастӣ ва ҳештаншиносӣ, дӯст доштани падару модар ва наздикон тарбия намуда, бо донишу маърифат ва ахлоқи хубу ҳамида байни ҷамъият ва ҳамсолон намуна ва боиси ифтихор бошем.

Дар анҷом аз аҳли толор талаб карда шуд, ки хушёриву зиракиро аз даст наодода баҳри ободии ватани азизи худ доимо тайёр ва дар таъмини нақшаи сафарбаркунии ҷавонон ба хизмат дар сафи Қувваҳои мусаллаҳи ҚТ мусоидат намоёнд.Инчунин баҳри пешгирӣ ва ошкор намудани амалҳои номатлуб дар байни аҳолӣ бо мақомотҳои дахлдори ноҳия ҳамкорӣ намоёнд.

**Адолатҷӯ САЙФУЛЛОЗОДА ,
«ТАХТИ ҚУБОД»**

ФАЗИЛАТҲОИ МОҲИ ШАРИФИ РАМАЗОН

НАФСРО ГУРУСНАГӢ МЕШИКАНАД!!!

Даричаи ошноӣ: *Муфти-сархатиби ноҳияи Кубодиён Домулло Зайниддин Қарчиев 10-уми апрели 1961 дида ба олами ҳастии кушодааст. Хатмкардаи Мадрасаи Исмоили Тоҷикистонанд, худро аз шогирдони Домулло Ҷумъа ва Эшони Тоҷиддин медонанд. Давоми фаъолияти илмиаш 3 китоб “Абӯханифа”, “Ҳақиқати тавассул”, “Посух ба ҷаҳор суол”-ро таълиф намудаанд. Ин китобҳо дар нашрияти шаҳри Қазон ба дастии чоп расидааст. Ногуфта намонад, ки Домулло Зайниддин Қарчиев донандаи бузургӣ дини исломанд.*

Мо дар арафаи омад-омади моҳи шарифи рамазон ва 60-солагии баҳори умри бобаракати эшон қарор дорем. Мо аҳли қалами “Тахти Қубод” тасмим гирифтём дар арафаи ин рӯзҳои саид суҳбати ихтисосие бо шумо дошта бошем.

Дуруд ба шумо домуллои муҳтарам!

Меғуфтед асоси рӯза гирифтани мусулмонон дар чист?

Рӯза гирифтани мусулмонон дар ҳадисҳои Қуръон омадааст: бояд ҳар як шахси оқилу болиғ агар бе узр бошад ўро зарур аст, ки рӯзаи моҳи шарифи рамазонро бидорад. Ҳақсубҳонаху таъоло мефармояд: фарз гардондам рӯзаро ба шумо ҳамчуноне, ки фарз гардондам ба уммати пештара, яъне рӯза доштан дар моҳи шарифи рамазон аз Қуръони маҷид собит шудааст. Пайғамбари ғиромӣ Муҳаммад алайҳиссалом дар ин маврид мефармоянд: Худо ба шумо фарз гардонид рӯзаи моҳи шарифи рамазонро ва (қиеми наҳӣ) онро суннат гардонид яъне намоз хонданро.

Рӯза доштани мусулмонон имтиҳони Ҳақсубҳонаху таъоло аз субҳи содиқ то фуру рафтани офтоб. То вақте, ки инсон рӯза нагирад аз ҳоли гуруснагон оғаҳ намешавад ва инчунин шахсони мансабдор аз ҳоли бенавоён бархурдор мешаванд. Нафси инсонро, нафси шахвони ҳар шахсро танҳо рӯза доштан мешиканад.

Ҳадис аст, ки Худованд мефармояд: Нафсро ҳозир кунед. Вақте, ки нафсро ҳозир карданд Худованд аз ӯ суол кард: Ман, ки ҳастам ту, ки ҳастӣ? Нафс дар ҷавоб чунин гуфт: ту – туи, ман – манам. Худованд фармуд, ки баред ба дузах партоед. Пас аз ҷазои худро гирифтани боз оварданд. Субҳонаху таъоло боз суол кард: ман ки ҳастам ту, ки ҳастӣ? Нафс дар ҷавоб боз ҳамон суханони худро такрор мекунад. Боз гуфт, ки баред ба замҳалиди (дар дузах ҳам гармӣ аст ва ҳам хунуки-замҳалид хунуки дузах) дузахпартоед. Пас аз чанд муддат боз оварданд. Ҳақсубҳонаху таъоло боз суол

кард: ман ки ҳастам ту, ки ҳастӣ? Нафс дар ҷавоб ҳамон суханони дар боло зикр кардари такрор кард. Бори саввум мефармояд: бубаред аз шаробу таъом боз доред, нагузоре, ки чизе хӯрад. Вақте, ки Нафс гурусна монд шикаста шуд. Худованд боз суол кард, ту ки ҳастӣ ман ки ҳастам? Нафс чунин ҷавоб гуфт: ту Худои ман ва ман махлуқи ту ҳастам.

Бинед Нафсро азоби дузах шикаста натавонист, аммо гуруснагӣ шикасташ.

Нест дар ҳукми шох агар донӣ, Рӯза ҷуз қазри нафсӣ шахвонӣ.

Фарзҳои рӯза аз чӣ иборат аст?

Нахӯрдан, нашомидан ва нафсӣ шахвони худро идора кардан. Шахсони оиладор бояд аз ҳамсарони худ дури ҷӯянд аз тарафи рӯз. Фарзҳои рӯза иборат аз ҳаминҳост.

Ба кадом табақаи мусулмонон надоштани рӯза гуноҳ нест?

Ба шахсони бемор, касалмандоне, ки рӯза мегиранд бемориашон рӯз то рӯз хуруҷ мекунад ва ин табақаи беморон ҳуқуқ доранд рӯза нагиранд. Занони ҳомиладор, занони ширдеҳ, ки фарзандонашон хурд аст, шир меҳӯранд инҳо низ ҳуқуқ доранд. Ва инчунин мӯсафедони калонсол, ки қуввати доштани рӯзаро надоранд ислом иҷозат додааст, ки рӯза надоранд. Ин табақа одамон метавонанд ба тариқи “фидия” хайр диҳанд, савоби калон дорад.

Намоз тақдир инсонро дигаргун карда метавонад?

Дар ин маврид Ҳазрати Абулмуъонийчунин мефармояд:

Нақши маъкуси нигин аз саҷда мегардад дуруст,

Сарнавишти воҷуноро рост месозад намоз.

Агар инсон аз сидқи дил намоз бигзорад, иншоолу таъоло тақдираш дигаргун мешавад.

Назари ислом ба шахси бенамоз?

Дар мазҳаби мо шахси бенамозро кофир гуфта намешавад. Мазҳаби мо инро қабул надорад, “амал ҷузъ имон нест”, аммо гунаҳкор доништа мешавад. Худованд бахшоянда ва меҳрабон аст, касе гуноҳ кард фардо худаш ҷавоб меғӯяд. Дар мазҳаби салафия “амал ҷузъ имон аст” меғӯянд ва шахси бенамозро кофир меҳисобанд.

Чаро баъзан мусулмон меғӯем, баъзан вақт мӯъмин, чӣ фарқиат дорад?

Инҳо ҳарду як маъниро медиҳад, аз ҳамдигар фарқе надорад. Мусулмон фарзанди мусулмон аст. Шахсе, ки худро ба дини ислом таслим мекунад, исломо қабул дорад мӯъмин меғӯянд. Дар маҷмӯъ аз ҳамдигар тафовуте надоранд.

Тиловати Қуръон ба шумо чӣ

медиҳад?

Оромкунандаи дилу чон аст, ба ман руҳу қувва мебахшад. Маънои Қуръонро доништан ин худ як бузургӣ аст. Дар Қуръон бисёр қиссаҳои хуб аст, ки андешаи хонандаро бо худ мебарад. Қиссаи Ҳазрати Юсуф, Иброҳим, Мӯсо ва дигар паёғамбарон - умматҳои гузашта ҳаст, ки аз таърихи онҳо оғаҳ мешавад. Шахси Қуръонхон ҷаҳонро мефаҳмад, аз хашму ғазаб дурӣ меҷӯяд, ба касе бади намекунад, зарари худро намерасонад. Қуръон вучуди инсонро дигаргун месозад.

Дузидани Қуръони Карим савоб аст? Ва аз ҷумлаи китобҳо!

Дузидани китоб дар ягон ҷо навишта нашудааст. Китобдуздӣ ва умуман дуздӣ гуноҳи кабира аст. Молики нафареро рабудан дар дини мубини ислом гуноҳ доништа мешавад. Китоб аст, ягон чизи дигар аст, бояд пурсида гирем, дуздидан дуруст нест.

Ҷиҳод чист?

Ҷиҳод кушишкардан ба аҳкоми шариат. Асоси ҷиҳод хизмату ҳурмати волидайно баҷо овардан аст. Ҷавононе, ки ба хизмати ҳарбӣ рафта дар сарҳадҳо яроқ дар даст шаб то субҳ Ватану миллати худро аз душман ҳифозат мекунанд, инро ҷиҳод меғӯянд. На ин, ки силоҳ гирифта муқобили ҳамдигар оташ андохта ҳамдигарро мисли ҳайвони ваҳшӣ аз байн барад.

Баъзе аз ҷавонони мо фирефтаи найрангу дасисаҳои баъзе аз гурӯҳҳо шуда “мурод аз ҷиҳод куштор” меғӯянд. Ҳар як ояте, ки барои куштор дар Қуръон омадааст, вобаста ба ҳолате, ки ду қушун ба муқобили ҳамдигар меоянд, меҷанганд оварда шудааст.

Сарбозоне, ки дар сарҳадҳо 1 шаб нахуфта посбонӣ мекунанд, аз ҳазор сол тоату ибодат аҷро подошаш бештар аст. Ва ана инро ҷиҳод меғӯянд!

Устод, баҳори 60-уми умратон ҳам даррасид. Бо кадом руҳия пешвоз мегиред?

Ман аз он шукр мекунам, ки баҳори 60 солагиамро чун ҳамаи дигар сокинони хушбахти кишвар дар Ватани маҳбубам дар диёр, ки сулҳу амният, тинҷиву оромӣ ҳуқуқфармост дар ҳалқаи фарзандону наберагон ва дӯстони қадршиносам таҷлил мекунам. Барои ҳамаи ин неъматҳои фаровон ба даргоҳи Ҳақ сипосгузорам. Сахтиҳое, ки дар солҳои 90-уми асри гузашта ба сари давлату миллатамон омад бо кӯшишҳои Президенти маҳбубӣ мо ва иттиҳоди яқдигарфаҳмии халқи кишвар бартараф гардид. Ҳама он бесару сомониҳое, ки падар аз писар, фарзанд аз модар ҷудо монд, оху нолаҳои модарони ҷигарсуздар фироқи азизонашон, гарчанде доғ дар синаҳо

мондааст, лек шукри Яздони пок дар андак муддат бо инояти Парвардигор аз сари мо дур гашт. Имрӯз давлати ҷавону соҳибистиклоли мо бо суръати кайҳонӣ рушду тараққи ёфта дар арсаи ҷаҳон мавқеи устуворро касб намудааст. Рӯҳияи пешвои милоди умри ман инъикоскунандаи сулҳу суботи давлатамон аст.

Агар умр вафо кунад дар оянда чӣ нақшаҳо доред?

То охири умр меҳоҳам дар хизмати халқу миллати худ бошам.

Ибодат ба ҷуз хизмати халқ нест,

Ба тасвиб аз сад ҷодаву дард нест.

Дар фарҷоми суҳбат ба аҳолии кишвар-мардуми сайёра, ахиран ба хонандаи хушманди “Тахти Қубод”, ки яке аз онон шумои арҷманд ҳастед, чӣ таманно доред?

Гарчи ғаму ранҷи ман дарозӣ дорад,

Айшу тараби ту сарфарози дорад.

Бар ҳар ду макун таъя, ки даврони фалак,

Дар парда ҳазор гуна бозӣ дорад.

Таманнои ҳар як шахси оқилу фозил ин пеш аз ҳама тинҷиву оромии кишвар аст. Боқӣ, хони пур аз файзу баракат ва тандурустии ҷисму ҷони ҳар як сокини кишварамро аз Бори Таъоло таманно мекунам.

Ё Раб, ту раҳимӣ бандаро раҳмат кун,

Шояд, ки дар он миён мо ҳам бошем.

Заҳмати аҳли эҷоди рӯзнамаи серхонандаи “Тахти Қубод”-ро ман қадр мекунам. Имрӯз рӯзнама хушсифату пурмазмун гаштааст, ки дар он заҳмати шабонарӯзии шумо эҷодкорон возеҳ аст. Ва миёни мардум обрӯву мавқеи муаянро касб кардааст. Килкатор ҳамеша сабузу суханатон созанда, қалбатон саршори муҳаббат бошад!

Мо низ Шуморо аз самими қалб ба ҷашни мелодатон шодбош гуфта, бароятон қалб аз ҳама тансиҳатӣ, баракати умр ва дар корҳои ҷамъиятӣ дар паҳлӯи мардум буданатонро таманно дорем.

Ташқур барои суҳбат!

Мусоҳиба, Фаррух ҲАЙТМУРОДЗОДА

Худованд занро нозук офридааст, аммо дар ҳамин нозукиву заифии зан қувваи вай пинҳон аст.

Бузургон гуфтаанд: **“Дар дунё аз ҳама одами бахтиёр он касест, ки ҳамсараш ахлоқи хуш дошта бошад”**

Оре, зани хуб қуввати дил аст. Вақте аз саҳар то бегоҳ кор карда, хаста шуда, асабхоят таранг гашта ба хона ойиву ҳамсарат туро бо чеҳраи кушода пешвоз гирад, бо суханони ширин ва навозиш асабатро ором созад, ғубори дилатро пок созад, дилатро гарм кунад, чӣ хушбахтист! Зане, ки овардагиатро сарфаю саришта намуда, куҳ барин ғаму андӯҳи дилатро берун кунад, ҳузури чон аст. Ин гуна зан танҳо боиси бахтиёрии ту нашуда, равшанкунандаи чароғи хушбахтии худаш низ мебошад. Аз ин рӯ зан бояд дили шавҳарро ба даст орад. Дар ин хусус ривояти зерин хеле ибратбахш аст.

Замоне як инсони фақир хонадор шуд.

ЗАНИ ХУБ ҚУВВАТИ ДИЛ АСТ

Аз никоҳи онҳо писараке ба дунё омад. Мард писарчаашро хеле дӯст медошт. Рӯзе дид, ки писарчаашон дандон баровардааст. Ба занаш гуфт:

“Бубин кӯдакам дандон баровардааст. Акнун ман ба ӯ чӣ гуна хӯрок меёбам? Дандон баровардани кӯдак хоҳиши хӯрдани ғизо доштани ўро мефаҳмонад. Ман бояд ҳамчун падар ўро аз ҳар ҷиҳат таъмин кунам. Зан, ки аз ақлу фаросат баҳравар буд, ба шавҳараш гуфт: Эй шавҳари азиз! Шумо беҳуда ба таҳлука наафтед. Худованде, ки ин писари моро халқ карда ба ӯ дандон дод, ризқашро ҳам мерасонад. Розике, ки тамоми мавҷудотро ризқу рӯй мерасонад, кӯдаки моро ҳам бе рӯй нахоҳад гузошт. Шумо ташвиш накашед! Аллоҳ таъоло, ки ба тифлон дар батни мода-

рашон сурат ато карда ризқ дод, ризқу умрашонро ҳам муайян мекунад.

Духтарам ҳеҷ гоҳ шавҳаратро бад мағӯ! Марди бадро ба роҳ даровардан фазилати занони солиҳа аст. Агар шавҳар оташ бошад, ту ба ӯ мисли обпошанда бош! Зеро бузургон барои ба ҷаннат даромадани занон **“бузургтарин ҳуҷат ба хулқи бади шавҳар сабр кардани онан аст”** гуфтаанд. Ба шавҳар иттиҳоди кардан, хоҳири ўро хуш намудан, дар ғайби шавҳар ўро дуои хайр кардан, молу мулки ўро ҳифз намудан аз аломатҳои занони ҷаннатӣ аст. Боз як аломати занон солеҳа он аст, ки аз шавҳари худ қаноатманд шуда, шавҳари дигарро ҳавас накунанд.

Олиме ба як зани солиҳаву зебо гуфтааст, ки **“бо чунин хусну ахлоқи ҳамида зани чу-**

нин як марди баднамо шудӣ?” Он зан чунин ҷавоб додааст: “Эй ҳақим! Шумо нодуруст гуфтед. Аз Шумо барин як олими мӯътабар ин суханонро шунидам ранҷидам. Зеро мумкин аст, ки шавҳарам дар назди Худо бо ягон амалӣ некаш мартабае дошта бошад. Парвардигор маро насиби ӯ гардонидаст. Ё шояд ман гуноҳе карда бошаму Ҳақ Таъоло ҳамчун ҷазо ба ман ўро додааст. Ба тақдирӣ Илоҳӣ ҳазорон маротиба розиям. Ин гуфтаҳои суханони хушқу холии танҳо ба хоҳири таскин изҳоршуда нест, духтарам! Ин намоёнтарин ахлоқи одоби зани солеҳа ва фазилати зебоии ўст. Заноне, ки ба шавҳари худ чунин эҳтиром зоҳир кунанд, иншооллоҳ сазовори марҳамати Худованд мешаванд.

гирдоваранда:

Ҳайтов Шохзод, омӯзгор

Маркази исломии Ҷумҳурии Тоҷикистон ТАҚВИМИ МОҲИ ШАРИФИ РАМАЗОН-2021

НИЯТИ РӯЗА

АРАБӢ: “Валисавми ғаддин мин шаҳри Рамазоналлазӣ фаризатан навайту”.

ТОҶИҚӢ: “Ният кардам, рӯзаи моҳи шарифи Рамазон аз субҳи содиқ то фуру рафтани офтоб”.

Салмон (р) ривоят мекунад, ки Расули Худо (с) дар охирин рӯзи моҳи Шаъбон хутбае (суханроние) намуд ва дар он аз ҷумла фармуд: “Эй мардум! Инак, моҳи бузург ва мубораке бар сари шумо соя афкандааст. Моҳе, ки як шабаш (шаби Қадр) аз ҳазор моҳ бехтар аст. Моҳе, ки Худованд рӯзаашро фарз ва қиёми шабашро татавуъ (нафл ва ихтиёри) гардонидаст. Касе дар ин моҳ хислати некро ба ҷой оварад, баробари он аст, ки фаризаеро дар дигар моҳҳо анҷом дода бошад ва касе фаризаеро дар он ба ҷой оварад, баробари ҳафтод фарз дар моҳҳои дигар аст”.

Ҳар кӣ дар Рамазон аз рӯи имону ихлос рӯза бигирад, ҳамаи гуноҳҳои дар собиқ кардааш бахшида мешавад.

(Ҳадиси мутаффақ)

ДУОИ ИФТОР

АРАБӢ: “Аллоҳумма лака сумту ва бика оманту ва илайка таваккалту ва ало ризқиқа афтарту.

ТОҶИҚӢ: “Парвардигоро! Барои ризои Ту рӯза доштам ва ба Ту имон овардам ва ба ту така дорам ва ба ризқи додаи Ту ифтор кардам”.

Он Ҳазрат (с) мефармояд: “Рӯза ва Қуръон рӯзи қиёмат ба шафоати инсон (соҳиби худ) бармехезанд. Рӯза меғӯяд: “Парвардигоро! Ман рӯзона ўро аз таъому шаҳавот манъ намудам, пас маро барояш шафоъаткунанда гардон.

Ва Қуръон меғӯяд: Парвардигоро! Ман ўро аз хоби шаб манъ менамудам, пас маро барои ў шафоъаткунанда бигардон.

Ҳамин гуна Рӯзаву Қуръон барояш шафоъат мекунад”.

ТАСБЕҲИ ТАРОВЕҲ

Субҳона зил мулки вал малакут. Субҳона зил ғиззати вал азамати вал қудрати вал қибриёи вал ҷабарут. Субҳонал маликил ҳаййил-лази ло яному валo ямут. Суббуҳун қуддусун раббуно ва раббул малоикати ва-р-руҳ. Ло илоҳа иллаллоҳу настағфируллоҳ, насъалукал ҷанната ва наъзуз бика минаннор.

МУВОФИҚИ ҚАРОРИ ШҶРОИ УЛАМОИ МАРКАЗИ ИСЛОМИИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН №3 АЗ 8.04.2021:

- Садақаи фитр мувофиқи меъёри шаръӣ ба ҳисоби гандум **6 сомонӣ** муайян шудааст;
- Нисоби закот мувофиқи ҳисоби шаръӣ **25 000 сомонӣ** муқаррар шудааст, ки аз он **625 сомонӣ** закот дода мешавад;
- Фидяи савм дар моҳи шарифи Рамазони соли 2021 барои соҳибони узри шаръӣ (**шайхи фонӣ**) ва бемороне, ки аз сихатшавии онҳо умед нест, ба миқдори **360 сомонӣ** барои **30 рӯз** муқаррар шудааст.

ЭЪЛОНҲО

Номаи камоли гумшудаи силсилаи А №237381 дар бораи хатми синфи 10, ки онро МТМУ-и №28-и ноҳияи Қубодиён ба Нуров Зоир Қандилович додааст, эътибор надорад. ****

Шаҳодатномаи таваллуди гумшуда, силсилаи АА №0182330, ки онро шўъбаи СҶШ-и

ноҳияи Қубодиён аз 2 июни соли 2011, тахти №1010 ба шаҳрванд Цыплаков Вадим Иванович додааст, эътибор надорад. ****

Шиносномаи шаҳрвандии гумшуда, силсилаи А 02840727, ки он аз тарафи ШВҚД дар ноҳияи Қубодиён аз 24.12.2019 ба шаҳрванд Сафаров Ҷумахон Шоймардонович дода шудааст, эътибор надорад.

“Эй мўъминон! Бар шумо рӯза фарз гардонда шуд, ҳамон гуна, ки бар пешиниёни шумо фарз шуда буд, бошад, ки шумо парҳезгор шавед.

(Сураи Бақара-183)

Рӯзи ҳафта	Сана	Рӯзи Рамазон	Охири саҳархурӣ	Ифтор
Сешанбе	13.04.2021	1	4:17	19:09
Чоршанбе	14.04.2021	2	4:16	19:10
Панҷшанбе	15.04.2021	3	4:14	19:10
Ҷумъа	16.04.2021	4	4:13	19:12
Шанбе	17.04.2021	5	4:11	19:13
Якшанбе	18.04.2021	6	4:10	19:14
Душанбе	19.04.2021	7	4:09	19:15
Сешанбе	20.04.2021	8	4:08	19:16
Чоршанбе	21.04.2021	9	4:06	19:17
Панҷшанбе	22.04.2021	10	4:05	19:18
Ҷумъа	23.04.2021	11	4:04	19:19
Шанбе	24.04.2021	12	4:02	19:20
Якшанбе	25.04.2021	13	4:01	19:21
Душанбе	26.04.2021	14	4:00	19:22
Сешанбе	27.04.2021	15	3:58	19:23
Чоршанбе	28.04.2021	16	3:57	19:24
Панҷшанбе	29.04.2021	17	3:56	19:25
Ҷумъа	30.04.2021	18	3:54	19:26
Шанбе	01.05.2021	19	3:52	19:27
Якшанбе	02.05.2021	20	3:50	19:28
Душанбе	03.05.2021	21	3:49	19:29
Сешанбе	04.05.2021	22	3:47	19:30
Чоршанбе	05.05.2021	23	3:45	19:31
Панҷшанбе	06.05.2021	24	3:43	19:32
Ҷумъа	07.05.2021	25	3:41	19:33
Шанбе	08.05.2021	26	3:39	19:34
Якшанбе	09.05.2021	27	3:37	19:35
Душанбе	10.05.2021	28	3:35	19:36
Сешанбе	11.05.2021	29	3:33	19:37
Чоршанбе	12.05.2021	30	3:31	19:38
Панҷшанбе	13.05.2021	ИДИ РАМАЗОН		

МУЗОЯДА

Иҷроҷиёни Хадамоти иҷроӣ назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон дар ноҳияи Қубодиён барои ба фуруш мондани амволи ба ҳаёс гирифташудаи қарздор Қличмуродов Ҳамроқул яъне Култиватор Поғвофреза ба номи “КОВИЗ” музояда эълон менамояд. Нархи ибтидоии Култиватор Поғвофрезаи мазкур 28000 сомонӣ-ро ташкил

медихад.

Музоядаи мазкур дар таърихи 13 апрели соли 2021 дар бинои суди ноҳияи Қубодиён соати 10:00 дақиқа барпо мегардад.

Музоядаи мазкур бо усули англисӣ гузаронида мешавад.

Маълумотҳои иловагиро бо телефони: 93-464-99-99 дастрас намоед.

Ҷиёнов Э., иҷроҷии калони Хадамот

ТАХТИ ҚУБОД

Муассис: Мақомоти иҷроияи Ҳокимияти давлатии ноҳияи Қубодиён

САРМУҲАРРИР
САЙФУЛЛОЗОДА АДОЛАТ

Нишони мо: 735191, н.Қубодиён, кўчаи И.Сомонӣ 200.

Рӯзнома 07.01.2019. тахти №119рз-97 дар Вазорати Фарҳанги ҶТ ба қайди давлати гирифта шудааст.

Рӯзнома ба хотири гуногунандешӣ мақолаҳо чоп мекунад, ки ба мавқеъ ва назари ҳайати эҷодӣ метавонад мувофиқат накунад ва зимнан идораи нашрия масъулиятро ба дӯш нагирад, дастхат ва суратҳо баргардонидна намешавад.

Телефон барои тамос:
93-842-36-25

Рӯзнома бо теъдоди 3300 нусха дар матбааи «Мега-принт» нашр шуд.